

**FUNDACIÓ CONSELL
DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA**
Rambla Catalunya 10 pral. 2^a
08007 Barcelona

Tel. 93.317.19.20
93.317.81.34
Fax. 93.317.83.86

www.periodistes.org/fcic
cic@periodistes.org

SUMARI

Informe de la presidència i de la secretaria general	6
Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya	9
Acords adoptats pel CIC durant l'any 2009	15
Expedient núm. 5/2008 ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'ACPC per un comentari anònim a l'editorial del web de Comunicació 21.com i que fa referència al col·lectiu al qual representen.	16
Expedient núm. 7/2008 ASSUMPTE: Escrit de queixa traslladat per la Demarcació de Tarragona del Col·legi de Periodistes de Catalunya sobre una fotografia difosa per l'Agència EFE i recollida pels diaris en data 19 d'agost, relacionada amb la central nuclear d'Ascó.	16
Expedient núm. 6/2008 ASSUMPTE: Escrit de queixa del degà del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix a Catalunya per un article publicat en data 30 de maig de 2008 al diari ADN sobre el qual no ha pogut exercir el seu dret de rèplica, per una informació que no considera correcte.	20
Expedient núm. 8/2008 ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora A. Clara i Quintana contra el programa de Telecinco LA NORIA emès el dia 4 d'octubre de 2008 per considerar que en la entrevista feta a la senyora Violeta Santander s'ha vulnerat el Codi Deontològic.	21

- Expedient núm. 1/2009 **22**
ASSUMPTE: Escrit de queixa de la secció local d'ERC de Sant Feliu de Llobregat contra la web de l'Ajuntament per una informació publicada en data 18 de novembre de 2008 per considerar que no està contrastada i que hi ha una manca de rigor donant opinions subjectives.
- Expedient núm. 2/2009 **23**
ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora Bet Font pel tractament informatiu donat per diversos mitjans de comunicació que publiquen notícies no contrastades on s'afirma que l'empresa on treballa actualment és contractada per la Generalitat perquè la reclamant va ser diputada d'ICV.
- Expedient núm. 3/2009 **28**
ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández contra el programa Callejeros per emetre unes imatges de menors amb la cara descoberta, i per la manera com han obtingut la informació que podria vulnerar el Codi Deontològic.
- Expedient núm. 4/2009 **30**
ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'alcalde de Maçanet de la Selva contra el Diari de Girona pel tractament informatiu fet entre les dates 1 de març i el 24 de març entorn a la polèmica al cos de vigilants de Maçanet.
- Expedient núm. 5/2009: **33**
ASSUMPTE: Consulta al CIC del president de les Colles Sardanistes de Barcelona i de l'Ajuntament de Súria sobre els criteris a seguir en relació a la publicació de fotografies on apareixen menors a la seva web, publicacions convencionals, etcètera.
- Expedient núm. 6/2009 **35**
ASSUMPTE: Escrit de queixa del Col·legi de Periodistes de Catalunya (CPC) en relació amb una reclamació presentada pels Mossos d'Esquadra a la Comissió de Defensa i Ètica del CPC sobre el tractament informatiu donat pel diari El Punt i El Diari de Girona en el cas del suïcidi d'un menor. Consideren que en la informació publicada pels mitjans es poden haver vulnerat els criteris 9 i 11 del Codi Deontològic.

Expedient núm. 7/2009 ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat per la senyora Rosa Jovani Moreno en representació de la Plataforma Ciutadana “L’aigua és nostra” de Martorell (Barcelona) contra el setmanari “L’Informador” de Martorell (Barcelona) per incloure-hi una fotografia, on la manera com es tractada aquesta, pot haver vulnerat el Codi Deontològic.	37
Expedient núm. 8/2009 ASSUMPTE: Escrit de queixa del diari Bon Dia contra el diari Segre per considerar que ha manipulat una imatge, fet que vulnera el Codi Deontològic de la professió periodística.	38
Expedient núm. 9/2009 ASSUMPTE: Escrit de queixa rebut a la web del Col·legi de Periodistes de Catalunya, de la co-administradora del Fòrum del Transport Català, contra un article de la web Soitu.es perquè dona una informació que és incorrecta.	39
Expedient núm. 11/2009 ASSUMPTE: Escrits de queixa del senyor J. Badia i la senyora B.Giraud contra El Periódico de Catalunya per la publicació d’una notícia el dia 27/7/09 on dona dades equivocades sobre una actuació castellera considerant que es presenta de manera sensacionalista.	40
Selecció de queixes de tramitació no ordinària	42
Estat de comptes 2008	46
Projecte de pressupost any 2009	53
Projecte de reofirma del CIC	57

Ressenyes dels acords presos pel CIC l'any 2008	60
Composició del Patronat i del CIC	65
Llistat de mitjans adherits	70
Annexos: Recomanacions sobre el tractament de la violència masclista als mitjans de comunicació	71

INFORME DE LA PRESIDÈNCIA I DE LA SECRETARIA GENERAL

L'any 2009 ha resultat difícil per tothom. Els que ens movem dins del món informatiu prou bé que ho sabem, tant pel que passa a molt diverses nacions de l'àmbit europeu – entre elles Espanya i Catalunya – com pel que afecta a les empreses del sector i a les persones que, en els diferents graus que ens pertocin, hi treballem. El Consell de la Informació de Catalunya és plenament conscient de la situació en la que ens trobem tots i, com la seva funció sempre ha estat necessària, ara, en aquests temps de crisi – ja ha sortit la paraula que a tots, malauradament, ens agermana – ho és més que mai. Per això, encara que la seva economia resulta minsa i és de resistència a força de l'obtenció de petites quotes, des de la presidència i la secretaria general, degudament consultats als membres del Patronat i del Consell, s'acordà mantenir congelades les quotes i renunciar a les petites pugues que podien fer d'acord amb l'aplicació a cada anualitat dels augments del cost de la vida. Era –ho sabem– una modesta contribució al gran esforç que s'ha de fer per a mantenir empreses i llocs de treball–, alguns, molts, malauradament s'han perdut i tots ho lamentem per les persones afectades i per la reducció que això ha de significar en la qualitat global de la feina informativa -, però creiem que calia expressar la nostra solidaritat amb accions que anessin més enllà de les paraules. Aquestes havien d'ésser d'encoratjament cap al futur i la millor manera que teníem era acompanyar-les amb un sacrifici econòmic dins d'una situació que sempre – insistim– ha estat modesta i amb contribucions voluntàries de treball, sense cap remuneració per part dels integrants dels nostres òrgans i amb una base mínima de secretaria amb remuneració també prou limitada. Creiem, però, que havíem d'actuar així i ara hem d'agrair, ben sincerament, als mitjans de comunicació adherits i als seus dirigents i gestors la bona acollida, així com el suport rebut.

Hem superat una anualitat més. Aquesta memòria recull en la seva part més novedosa els acords presos l'any 2009 sobre diversos temes d'interès en els que va intervenir el CIC. En el seu estudi, debat i resolució, un cop demanades les al·legacions a les parts implicades – agraïm les respostes que foren majoria i resultaren, en general, aclaridores– han intervingut col·lectivament la majoria de consellers amb l'aportació de reflexions i suggeriments de gran vàlua. Les informacions periodístiques es troben sotmeses –pensem que per fortuna, cara a la societat que van destinades– a una constant

renovació temàtica i de circumstàncies que a la mateixa afecten. Innovacions pel que fa a l'existència de mitjans, de nous professionals que, en diversitat de casos, es plantegen amb diferents punts de vista, situacions que semblaven anteriorment resoltes i que, veritablement, necessiten de noves reflexions; necessitats que neixen de la ràpida difusió informativa i que moltes vegades topen amb les costums i amb les voluntats organitzatives que es pensen més útils per a tirar endavant projectes que no han seguit els tràmits pertinents; rivalitats personals, embolcallades amb protestes en bé de les comunitats que poden resultar afectades; expressions que semblen consagrades pel molt ús que se'n fa d'elles, però que resulten molestes i fins i tot vexatòries per a les persones i els organismes a les que fan referència; presses generalitzades i, en principi, ben intencionades, però que poden afectar al rigor informatiu al que té dret tot ciutadà; i altres qüestions, noves i molt variades, protagonitzades en especial des de mitjans televisius, afectats per una imperiosa lluita per les audiències, que acostumen a combinar informació i espectacle sobre les vides privades.

Convidem als lectors d'aquesta memòria, tots ells bons coneixedors dels temes que s'han platejat en aquest Consell i amb experiències que neixen de l'enriquidora activitat pràctica, a que examinin els onze expedients tramitats i les resolucions preses, que al nostre entendre tenen indubtable interès periodístic i serveixen per a fixar bons criteris de pràctica professional.

El CIC és conscient de que per a complir millor les funcions que té encomanades ha d'emprendre una reforma integral. Des de la presidència, amb el total suport de la secretaria general, s'ha impulsat una reflexió de caire general, orientada per una comissió – reduïda en pro de l'eficàcia – que ha elaborat un primer document de treball. La gestió del mateix ha resultat més lenta del que es volia, donada la situació general en que ens trobem. Però s'ha avançat i la voluntat és arribar aviat a un projecte definitiu, sempre orientat a afavorir l'actuació del Consell en el servei informatiu als mitjans en relació al que prescriu el Codi Deontològic que ens vam donar i aprovarem massivament els periodistes a Catalunya; i a oferir a la ciutadania un instrument democràtic, totalment independent i amb actuacions sempre transparents, per exigir el bon ús en totes les nostres accions informatives. Creiem que hem d'ampliar el màxim possible la participació de la societat civil en el nostre Consell, ja que tots els elements decisius en la nostra comunitat s'hi han de trobar representats i en ell han de tenir veu pròpia. En aquest sentit es treballa.

També, com és natural, figura en aquesta memòria, com el Consell va fent des dels seus començaments, l'estat de comptes. Completament detallat i degudament auditat, ofereix resultats positius en el compte de

despeses i guanys. Amb una política absolutament restrictiva pel que fa a despeses, hem eixugat un petit desfasament negatiu que ens quedava de l'anterior exercici i hem aconseguit quadrar l'any 2009 amb un modest resultat positiu, que desitjaríem fos expressió d'una continuada tendència mentre no arribem a la reforma total que propugnem.

Agraïm de nou tots els suport que hem rebut – en primer lloc del Col·legi de Periodistes de Catalunya i de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, així com de diversos mitjans adherits i que figuren en la relació final.

Ens manifestem oberts a tota reflexió, convençuts de que tot el que ens arribi contribuirà a la bona marxa de l'activitat informativa a Catalunya, que sempre trobarà en el CIC la màxima col·laboració.

Lúcia Oliva de la Esperanza
Presidenta

Josep Maria Cadena Catalán
Secretari General

CODI DEONTOLÒGIC

Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya

CRITERIS

- 1.** Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.
- 2.** Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.
- 3.** Rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats, sense eludir, si calgués, la disculpa, amb independència d'allò que les lleis disposin al respecte.
- 4.** Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.
- 5.** Respectar l'off the record quan aquest hagi estat expressament invocat, d'acord amb la pràctica usual d'aquesta norma en una societat lliure.
- 6.** Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat, malgrat la curiositat que pugui haver-hi en el cas de personatges coneguts públicament, fins i tot més enllà de la seva mort. Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la que estan obligades.
- 7.** No acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions. En tot cas, no s'ha de simultanejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la

publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en entitats privades.

8. No utilitzar mai en profit propi informacions privilegiades obtingudes de forma confidencial com a periodistes en exercici de la seva funció informativa.

9. Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.

10. Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs.

11. Tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi), testimonis o inculpats en causes criminals, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, com és el cas dels delictes sexuals. També s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones properes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.

12. Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

ANNEX 1: SOBRE MANIPULACIÓ D'IMATGES

En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original.

(La inclusió d'aquest annex va ser proposada pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya)

ANNEX 2: RECOMANACIÓ SOBRE FOTO IL·LUSTRACIÓ

Recomanació que es doni prioritat a la regulació d'aquesta activitat, a fi de poder-ne fer esment en el Codi Deontològic.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 3: RECOMANACIÓ SOBRE INTERNET

Que es determini l'acceptació per part dels mitjans de comunicació de l'arbitratge del CIC en documents Web signats per periodistes i difosos a través d'Internet.

Que s'iniciï un debat per veure si es pot aconseguir un consens sobre els diversos problemes que es poden presentar en la redacció d'un Codi Ètic d'Internet, entre els quals hi figuren els aspectes relacionats amb la publicitat, els links hipertextuals, el comerç electrònic, la manipulació d'imatges, el copyright i la privacitat quan puguin afectar la imparcialitat, l'exactitud i la credibilitat de les notícies a través de la xarxa.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IV Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 4: RECOMANACIÓ SOBRE EL CRITERI 7è. DEL CODI DEONTOLÒGIC

L'exercici de la professió periodística és, per principi, èticament incompatible amb el desenvolupament simultani d'activitats o serveis retribuïts en l'àmbit de la publicitat o la propaganda comercial i en qualsevol de les seves manifestacions i suports. Aquest principi és extensible a la prestació de serveis d'imatge, consultoria o assessoria, entitats o organismes privats i públics, excepte en casos justificats d'assumpes de la pròpia funció periodística quan no hi hagi ànim de lucre ni es faci en canvi de la percepció de retribucions.

No obstant, queda admesa la participació dels periodistes en activitats i campanyes divulgatives o informatives en institucions i organitzacions socials sense finalitats lucratives.

Les noves fórmules de patrocini d'espais informatius, especialment en l'àmbit d'informació de serveis, des del punt de vista de l'ètica periodística no constitueixen per elles mateixes una pràctica recusable.

En qualsevol cas, no es poden presentar subreptíciament les diferents modalitats de patrocini i d'informació comercial (publireportatge), com si fossin materials informatius de les redaccions ni es poden encobrir sense que puguin ser clarament diferenciades pels lectors i les audiències.

La percepció de retribucions o gratificacions de tercers és èticament reprovable quan està relacionada amb l'exercici de l'activitat periodística en els mitjans informatius, especialment en casos verificables d'influència i/o relació entre la remuneració o gratificació percebuda i l'acte informatiu vinculat a l'interessat, ja sigui com actor o inductor.

La pràctica d'acceptar obsequis i regals és a criteri dels mitjans i dels propis professionals, establint les condicions i circumstàncies en que es puguin ultrapassar els límits d'una cortesia raonable, convertint-se en un factor de mediatització o distorsió del treball professional.

La participació retribuïda dels periodistes en iniciatives o actes promoguts per particulars, entitats o organismes públics i privats (seminaris, conferències, presentacions, debats, etc.) aliens als mitjans en què treballen, pot contravenir els principis de l'ètica professional quan derivi en l'àmbit de la propaganda, la promoció o publicitat d'interessos de tercers, ja sigui de forma manifesta o subreptícia, o quan s'infringeixin normes exigibles de lleialtat professional i laboral.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart Congrés de Periodistes de Catalunya).

Recomanacions per a la pràctica periodística en el tractament bèl·lics o armats (AMPLIACIÓ DEL CODI DEONTOLÒGIC FETA L'ANY 2009)

Conscients que els mitjans de comunicació tenen capacitat per influir en el desenvolupament dels conflictes, i conscients també de les dificultats del treball sobre el terreny, de la falta de formació, de l'escassetat de recursos que hi destinen els mitjans, en la perspectiva d'afavorir la seva resolució i contribuir a reduir el sofriment de les persones afectades, estimem que la nostra tasca s'hauria d'atendre a les recomanacions següents:

1. Donar la veu a tots els actors i promoure la comprensió entre les parts implicades. Afavorir el diàleg.

Quan el mitjà té entre el públic els membres d'una de les parts enfrontades sempre és més fàcil donar només la veu als «nostres» o als «nostres aliats». El mateix pot passar quan el conflicte és extern al país del mitjà, però hi ha hagut una clara diferenciació entre agressors i agredits. S'impedeix així comprendre les raons que pugui tenir l'altre, es tanca la porta al diàleg, es bloqueja la desescalada del conflicte i s'obre la via a la justificació de les atrocitats fins a la derrota del contrari.

2. No deshumanitzar cap part; cal parlar de les víctimes i també dels victimaris de totes aquestes.

Tots els actors són humans, amb independència del fet que les seves accions puguin ser criminals. I a tots els bàndols hi ha víctimes, dels febles i dels forts. També entre els uns i els altres hi pot haver victimaris. Recordar la condició humana de totes les persones fa més difícil les actuacions cruels d'uns i altres i la seva justificació, contribueix a reduir el sofriment i a mostrar com d'inhumana és la guerra.

3. Evitar el llenguatge de les parts combatents i dels seus aliats. Exposar els enganys de qualsevol d'aquestes.

Els actors també batallen en el camp de la informació; per a ells es tracta de fer propaganda. Trien les paraules, escullen unes dades per sobre de les altres, emfasitzen uns assumptes i n'esmoreixen d'altres. De cara a l'enemic, per a ells, mentir és una necessitat; com menys informat estigui l'adversari, millor; dir la veritat, en la mateixa tònica, és una traïció. És la seva lògica comunicativa. L'antítesi del que ha de ser la feina periodística.

4. Mostrar els grups que en la base treballen per la pau, no només els dirigents. En particular, els esforços de la societat civil, que atén les víctimes físicament, materialment o emocionalment.

Els líders polítics i militars estan condicionats per la dinàmica de la guerra i de les seves pròpies organitzacions. Poden veure's atrapats en l'espiral de la violència. A la base de la societat hi ha sovint qui treballa per la pau, sense les limitacions de les cúpules polítiques o militars. No reduir l'abast del focus informatiu a les elits, sinó obrir-lo als grups de base augmenta la pressió sobre els líders per trobar camins reals cap a acords amb el contrari.

5. Explorar els conflictes en la seva complexitat i tractar la violència i els seus efectes tan visibles com invisibles, però també ocupar-se de les causes diverses que els han generat.

Els conflictes rarament es limiten a enfrontaments bilaterals. Hi sol haver més actors i tots solen ser complexos. A més, a cada costat pot haver-hi grups propers a sectors similars dels altres contendents —per raons materials, morals, sentimentals, etc. Veure les afinitats pot ajudar els processos de pau.

D'altra banda, cal explicar les causes del conflicte i mostrar també els efectes de la violència, els visibles i els invisibles —ressentiment, desestructuració social, etc.— perquè en si mateixos són font de patiment i poden ser causa de nous esclats.

6. Els mitjans han d'evitar el sensacionalisme i també impedir l'emissió sense control de missatges en línia que siguin bel·licistes, xenòfobs, racistes o sexistes.

La pressió per assolir alts índex d'audiència o circulació pot conduir a la truculència i l'efectisme gratuït. La irracionalitat que arrossegueu és una mala companya per a la resolució de conflictes, especialment si empeny cap a la venjança. En particular, l'emissió directa de missatges enviats pel públic a programes de televisió o a la xarxa es pot convertir en una plataforma de difusió de proclames ofensives contra els drets humans sense possibilitat que siguin comentades o discutides adequadament.

7. Informar dels conflictes encara que no hi hagi violència pot ajudar a prevenir-la.

Hi ha un grapat de centres a l'abast dels informadors que treballen constantment en la mediació, transformació i resolució de conflictes. Aprofitar-los com a fonts d'informació repercuteix en una opinió pública més formada i més capaç d'actuar per si mateixa i de pressionar els governs perquè actuïn quan i com calgui.

8. No abandonar la cobertura després de l'alto el foc i ocupar-se de la resolució, la reconstrucció i la reconciliació.

El cessament de les hostilitats o l'alto el foc són moments en els processos de pau. No s'han de confondre amb la solució del problema o la resolució del conflicte. Quan s'acaba la violència física, cal curar les ferides i recuperar tant com es pugui el que s'ha destruït materialment i en la convivència.

9. Aprofitar les similituds entre els conflictes perquè les experiències constructives ajudin els que encara no han trobat un camí de resolució.

Cap conflicte és equiparable a un altre. Tots són singulars. Però perquè presenten semblances i diferències tots es poden comparar, ja sigui tant per aprendre dels errors com per aprendre dels encerts.

10. Cal esmentar sempre les fonts de la informació, particularment quan representen actors enfrontats, i tenir en compte que terceres fonts enriqueixen la visió del conflicte. En cas d'informacions fetes sota censura o imposicions, cal fer-ho saber als receptors.

La base del contracte de confiança establert entre periodistes i públic resideix en la credibilitat. En som responsables. La informació facilitada pels

contendents no funciona sota el mateix paràmetre i, per tant, és necessari que el públic sempre sàpiga quin és l'origen d'allò que transmetem. En cas contrari queda desprotegit davant de possibles enganys.

Per la mateixa raó, el públic té dret a saber si la informació que li arriba és fruit d'una feina periodística que ha vist coartada la seva llibertat en forma d'imposicions o censures.

ACORDS ADOPTATS PEL PLE DEL CIC

ANY 2009

▪ ACORDS ADOPTATS PEL CIC

resultats l'any 2009

Expedient núm. 5/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'ACPC per un comentari anònim a l'editorial del web de Comunicació 21.com i que fa referència al col·lectiu al qual representen.

El secretari general dóna compte de la carta enviada al president de l'ACPC tenint en compte la falta de resposta de la web de Comunicació21:

“Dono resposta, en nom del Consell de la Informació de Catalunya, a la teva carta del dia 16 de juny del 2008 en que en nom de la teva Junta de Govern, manifestaves la vostra insatisfacció per un comentari anònim publicat a la web de Comunicació21 sobre el paper de la premsa comarcal, signat amb el pseudònim de “Pepet Grill”.

En data 31 d'octubre vam escriure a la direcció de l'esmentat portal d'internet i no hem rebut cap resposta, malgrat que vam intentar rebre alguna explicació.

Apart de que el comentari era extemporani i fins i tot calumniós, el problema principal rau, al nostre entendre, en que els portals de comunicació accepten gairebé sense cap control totes les opinions que reben. Això, al nostre entendre, és confondre la llibertat d'expressió, que tots els periodistes i mitjans hem de defensar, amb l'exercici de l'insult, sense cap mena de responsabilitat per al que el practica.

Tant el Col·legi de Periodistes de Catalunya com aquest Consell de la Informació hem iniciat una reflexió respecte a aquestes pràctiques abusives. Crec que les associacions de premsa, entre elles la que tant dignament presideixes, també haurien d'expressar la seva opinió.

No es tracta de cap de les maneres de reprimir o impedir l'emissió de judicis contraris a la nostra activitat, sinó de buscar que la crítica sigui responsable i profitosa per a tots.”

Expedient núm. 7/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa traslladat per la Demarcació de Tarragona del Col·legi de Periodistes de Catalunya sobre una fotografia difosa per l'Agència EFE i recollida pels diaris en data 19 d'agost, relacionada amb la central nuclear d'Ascó.

ANTECEDENTS

El passat dia 6 d'octubre de 2008 la Demarcació de Tarragona del Col·legi de Periodistes de Catalunya ens va fer arribar una queixa de la Coordinadora per una Nova Cultura de l'Energia per una fotografia difosa per l'agència EFE i realitzada pel fotògraf Jaume Sellart, de la qual se'n van fer ressò els diaris el passat 19 d'agost de 2008. La imatge acompanyava una informació sobre la proposta del Consell de Seguretat Nuclear de sancionar a la central nuclear d'Ascó amb una multa pel greu accident ocorregut a la planta entre novembre del 2007 i juliol del 2008.

Entre els arguments que dona l'esmentada Coordinadora manifesta que a la fotografia *“es pot veure una dona amb barret i en banyador, en una butaca de platja, amb una catifa i una borsa; a la mà sosté un got amb una taronjada. La imatge intenta transmetre relaxació i descans. El contrast amb l'accident que va provocar la multa a Ascó no pot ser més acusat: la central va abocar una gran quantitat d'elements radioactius a l'exterior, contaminant l'entorn. La fotografia contradiu la idea de perill que implica una fuga radioactiva.*

Qualsevol persona que desconegui l'entorn d'Ascó podria creure que a prop de la central existeix un lloc de descans, on recrear-se amb la idíl·lica panoràmica de la nuclear. La realitat és que tal lloc no existeix, i que la fotografia és un presumpte muntatge, calculat per combatre el descrèdit de l'energia nuclear, de l'empresa gestora ANAVE, i de les companyies ENDESA i IBERDROLA, propietàries de la central, arran de l'escàndol de la fuga i la seva seqüela de manipulacions, enganys i impactes en el medi ambient i la salut”.

AL-LEGACIONS

El CIC, un cop rebuda la queixa, va fer arribar un escrit al delegat a Catalunya de l'agència EFE, registrat en data 8 d'octubre de 2008, traslladant la mateixa i demanant més informació al voltant de la fotografia. En resposta, l'agència EFE va enviar al CIC una sèrie de puntualitzacions, les quals queden recollides a continuació:

“ 1. La organització ecologista va publicar aquesta informació en la pàgina web de referència sense contrastar-la en cap moment amb EFE.

2. La informació és falsa, per tant, sol·licitem ara al CIC que investigui l'actuació d'aquesta publicació digital, el contingut de la qual va ser extensament difós als mitjans de comunicació.

3. El Consell de redacció d'EFE, òrgan independent elegit pels periodistes de l'agència, va obrir una investigació interna arrel del que es va publicar en la pàgina web de la coordinadora ecologista.”

Aporta en el seu escrit també la carta que es va resoldre enviar als responsables el dia 12 de setembre de 2008 en la qual es manifesta

que el Consell de Redacció d'EFE defensa el treball de Jaume Sellart per cercar un enfocament diferent del objecte de la fotografia, sense que això suposi cap supeditació a interessos empresarials de qualsevol tipus. A més, demanen a l'entitat la rectificació i retirada del document a la web.

Un cop analitzades les al·legacions del mitjà i posades en consideració dels membres del Consell de la Informació, es resol demanar una còpia de la fotografia que es va distribuir amb el peu que es va posar des de l'agència, tot i que cada mitjà és responsable del peu de foto que publiquen, i el detall de mitjans que van reproduir la imatge. Es valora la nota emesa pel Consell de Redacció d'EFE sobre el cas i es lamenta que l'organització ecologista que va publicar i comentar la informació a la web no l'hagués contrastat abans amb EFE. El CIC planteja també tractar el tema de la falsedat del que es publica i intentarà estudiar l'activitat que és factible desenvolupar des de les publicacions digitals.

En resposta a la petició del CIC, el delegat a Catalunya d'EFE adjunta la fotografia demanada però no ens pot facilitar el llistat de mitjans que van recollir la imatge.

El CIC en data 5 de febrer de 2009, agraeix la carta de EFE del dia 19 de gener, i exposa el següent:

“Els peus informatius que els mitjans hi posen són, amb lleugeres variants, els relatius a que una dona pren el sol davant de la central nuclear i suposem que els mitjans de comunicació que no hem pogut recollir i que van reproduir l'esmentada foto dirien coses semblants.

Com ja et vaig assenyalar, l'agència no és responsable dels textos i comentaris dels mitjans però com que en el vostre epígraf es diu “en la imatge, una mujer toma el sol frente a la central nuclear”, això ens porta a la necessitat de preguntar-te si la fotografia feta pel senyor Jaume Sellart recull un fet que es va produir o bé si hi ha un fotomuntatge o si més no, una preparació de l'escenari.

El fet que la figura femenina es trobi amb un got de taronjada a la mà perfectament preparat sense que hi hagi, sembla, cap bar en aquest lloc, indueix a pensar que el fotògraf va buscar tal i com assenyala en el seu moment el Consell de redacció d'EFE, un enfocament diferent de l'objecte de la fotografia. Artísticament, això és lícit, però informativament cal dir-ho.

Com ja saps, l'annex 1 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya pel qual vetlla el CIC, assenyala que “En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original”.

El respecte que tenim des d'aquest Consell per tots els mitjans informatius i pels companys que en ells hi treballen, i el prestigi professional d'EFE, ens obliguen a ser molt curosos amb aquest cas.

Creiem que la Coordinadora per una nova Cultura de l'Energia pot haver fet una sobreinterpretació de la foto, que té una evident càrrega irònica, i es pot llegir en el sentit de voler relativitzar el catastrofisme antinuclear o també en el de criticar la seva suposada innocuïtat.

Com tots sabem, l'humor i la ironia permeten diferents interpretacions i la lectura que la citada Coordinadora ha fet és massa simplista i té, a més a més, el defecte d'origen de no haver contrastat amb EFE els seus comentaris."

El delegat d'EFE, Leandro Lamor, en carta de data 24 de febrer, puntualitza entre d'altres els següents aspectes d'acord amb la carta del CIC:

- *Que l'agència "va posar en marxa els mecanismes de control sobre l'origen de la fotografia i tant la direcció con el Consell de Redacció, van determinar que el fotògraf va actuar correctament en el procés d'elaboració, descripció i transmissió de la fotografia, sense haver-hi cap tipus de manipulació".*
- *A la pregunta de si hi va existir un muntatge o una preparació de l'escenari, manifesta que "la resposta, en tots dos casos, torna a ser negativa".*
- *"Ens crida l'atenció el fet que el Consell de la Informació no es preguntí- ó almenys no ens consta en la seva carta- per què l'entitat ecologista, sis mesos després de publicar i transmetre als mitjans de comunicació el comunicat en el que denunciava aquesta suposada manipulació informativa, no hagi aportat cap prova concreta i que ni tan sols hagi retirat aquest comunicat de la seva pàgina web".*
- *"Insistim en la necessitat de que el CIC investigui l'actuació d'aquesta publicació digital, tenint en compte que el seu contingut va ser enviat com a comunicat als diferents mitjans de comunicació. Ni tant sols la possibilitat de que aquesta coordinadora "sobre interpretés" la fotografia hauria d'eximir-la de justificar les greus acusacions llançades contra la honorabilitat i professionalitat del fotògraf i també contra la independència i la credulitat de l'agència EFE".*

El CIC agraeix les puntualitzacions donades pel delegat d'EFE i li informa que coneixedors dels fets, es portarà el cas a la reunió del Ple del CIC per prendre un acord.

Traslladat l'expedient als assistents a la reunió del CIC de data 11 de març de 2009 per tal de resoldre si l'agència EFE ha vulnerat el Codi Deonològic, el Ple adopta per unanimitat el següent

A C O R D

Primer. Donar per bona la versió facilitada de l'agència EFE, entenent que s'ha d'acceptar la seva declaració de que la fotografia no ha estat subjecte a cap manipulació. El CIC considera també que sobre la mateixa es poden donar diverses lectures.

Segon. Cal tenir en compte la funció informativa dels peus de foto i que els mitjans de comunicació han de respectar la veritat de la informació i la transcendència que té el tema. La informació que es dona ha de ser feta amb diligència i creada amb bona fe deontològica. El concepte de diligència implica que la fotografia ha de ser feta respectant les normes deontològiques i la informació que dona ha de reflectir la realitat del que va passar.

Tercer. El Consell recomana que les fotografies de premsa siguin distribuïdes amb informació que respongui al "què, qui, com, quan, perquè", tal com passa a la premsa anglosaxona. Si els periodistes exigeixen de les fotografies el mateix que es demana de qualsevol notícia, s'estalviarien molts malentesos i errors que no fan més que perjudicar la credibilitat de la professió.

En aquest cas, el peu de foto de l'agència EFE era lacònic i faltava informació que justificués l'interès informatiu de la foto: què, qui, com, quan i el on.

Quart. Demanar a la Demarcació de Tarragona del Col·legi de Periodistes que ens aporti les dades de la Coordinadora que va formular la queixa i de les activitats que porta a terme així com de la pàgina web que han posat en funcionament.

Cinquè. Que es doni compte a les parts, al Col·legi de Periodistes de Catalunya i als mitjans que tenim constància que van publicar la fotografia l'esmentat acord per al seu coneixement i als efectes oportuns."

Expedient núm. 6/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa del degà del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix a Catalunya per un

article publicat en data 30 de maig de 2008 al diari ADN sobre el qual no ha pogut exercir el seu dret de rèplica, per una informació que no considera correcte.

Es dóna compte als membres del Ple de la carta enviada al degà del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professors de Dibuix a Catalunya, gestió que és aprovada per unanimitat:

“Encara que amb molt de retard provocat per les dificultats que hem trobat en la gestió de la teva queixa, dono resposta en nom del Consell de la Informació de Catalunya al teu escrit del passat 14 de juliol de 2008.

El mateix es centrava en la teva voluntat de donar rèplica a un article publicat en data 30 de maig al diari gratuït ADN en el qual la senyora Isabel Menéndez, presentada com a psicòloga especialitzada en fracàs escolar comentava que “hay muchas asignaturas inútiles como plàstica, educación para la ciudadanía... Luego, claro, llegan a la universidad y no saben ni escribir”.

En data 14 de juliol i 15 de setembre de 2008 vam escriure al director del diari, senyor Albert Montagut, per a fer-li avinent que vostè volia fer unes al·legacions i que calia que se li donés una resposta atès que havia trucat en diverses ocasions al mitjà per demanar explicacions. El director d'ADN no va contestar i, per això, hem de entendre que les frases entrecomillades deuen pertànyer a l'esmentada senyora Isabel Menéndez i que el signant de la entrevista, amb les inicials I. M.G., les va transcriure correctament.

Pensem que ADN l'hauria d'haver donat la oportunitat de contestar ja que l'expressió de “inútil” sobre l'assignatura de plàstica i no cal dir la d'educació per a la ciutadania que recentment ha tingut un pronunciament favorable per part del Tribunal Suprem, són totalment agosarades i no responen a la realitat.

Els mitjans tenen el dret de publicar o no tot el que reben i només la obligació de fer-ho quan li és exigít per resolució judicial. En aquest cas, sembla que van oferir fer-li una entrevista per a que vostè pogués precisar aquelles frases. Lamentablement, després no fou així i la qüestió s'ha anat allargant fins que ha perdut tota actualitat.

Lamento que les gestions fetes no hagin donat cap resultat.”

Expedient núm. 8/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora A. Clara i Quintana contra el programa de Telecinco LA NORIA emès el dia 4 d'octubre de 2008 per considerar que en la entrevista feta a la senyora Violeta Santander s'ha vulnerat el Codi Deontològic.

Es dóna compte de la següent resolució de la presidència adoptada, la qual és aprovada pels assistents:

“Un cop visionat i analitzat el programa objecte de la queixa per part dels membres del Consell de la Informació de Catalunya (CIC) i fetes les valoracions pertinents per tal de resoldre si es vulnera el Codi Deontològic de la professió periodística.

Aquesta presidència resol:

1. Que el programa La Noria no té un format informatiu sinó que es tracta d'un programa d'espectacle i entreteniment i el CIC està especialitzat en rebre queixes sobre la possible vulneració del Codi ètic en el treball informatiu dels mitjans de comunicació.
2. Si bé els comentaristes del plató són periodistes, el conductor del programa no és un professional del periodisme i no es comporta amb el degut respecte a les premisses que conformen el Codi Deontològic. El Col·legi de Periodistes de Catalunya ha desqualificat precisament als “pseudoperiodistes” tot manifestant públicament que “no té res a veure amb el periodisme dedicar-se a perseguir, assetjar i ridiculitzar persones suposadament cèlebres a partir de convidar-los que expliquin detalls de la seva vida privada”.
3. Que comprenem la preocupació de la reclamant perquè aquests programes fereixen els sentiments i vulnereu els principis ètics i creen confusió sobre el que és informació.
4. El CIC ha condemnat en diverses ocasions aquesta mena de programes en què s'instrumentalitza el dolor al servei de l'espectacle i dels índexs d'audiència.
5. Actualment, el CIC està estudiant fer una declaració més àmplia sobre aquest tipus de programes, en què intervenen periodistes però hi ha un intercanvi econòmic entre l'empresa de televisió i els convidats.

Barcelona, 3 de febrer de 2009”

Expedient núm. 1/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la secció local d'ERC de Sant Feliu de Llobregat contra la web de l'Ajuntament per una informació publicada en data 18 de novembre de 2008 per considerar que no està contrastada i que hi ha una manca de rigor donant opinions subjectives.

Es dóna compte de la següent resolució de la presidència:

Atès que la secció local d'ERC en el seu escrit de queixa ens va aportar una sèrie de dades que demostren que la informació publicada per la web municipal sobre la sortida d'ERC del Govern no està fonamentada.

Tenint en compte que en data 5 de febrer es va sol·licitar a l'alcalde de l'esmentat municipi que ens aportés la seva versió sobre la queixa presentada i que fins el dia de la data no s'ha rebut resposta.

Amb les informacions que disposa el CIC i tenint en compte el manual editat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya sobre criteris de bones pràctiques professionals en els gabinets de comunicació el qual cita en el seu punt 3 que *“per damunt de tot, uns i altres (periodistes de fonts i periodistes de mitjans) deuen fidelitat al Codi Deontològic i als següents principis professionals: veracitat, obligació de contrastar la informació, secret professional respecte a les fonts (quan aquestes ho demanin) i no sobrepassar els límits d'interès informatiu”*.

Aquesta presidència resol:

Primer. Que la informació de la web municipal de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat de data 18 de novembre de 2008 no s'ajusta a la veritat i que es considera que ha vulnerat el criteri 2 del Codi Deontològic, segons el qual s'han de *“difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades (...)”*.

Segon. Donar compte a les parts d'aquesta resolució i expressar a l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat que el CIC lamenta que no hagi donat resposta a la petició sol·licitada de que facilités la seva versió sobre els fets exposats a l'escrit de queixa.

Barcelona, 8 d'abril de 2009

Expedient núm. 2/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora Bet Font pel tractament informatiu donat per diversos mitjans de comunicació que publiquen notícies no contrastades on s'afirma que l'empresa on treballa actualment és contractada per la Generalitat perquè la reclamant va ser diputada d'ICV.

ANTECEDENTS

Amb data 4 de març de 2009, la Sra. Bet Font i Montanyà, empleada de la companyia de serveis ambientals Lavola (Manlleu), envia al Consell de la Informació de Catalunya un escrit de queixa per la difusió de determinades informacions que estableixen una vinculació entre el volum de contractes públics adjudicats per la Generalitat a la esmentada empresa i la seva condició com ex diputada al Parlament de Catalunya per ICV entre 1999 i 2006. L'autora de la queixa afirma que diversos mitjans han vulnerat el Codi Deontològic i es considera perjudicada personalment per aquestes informacions, així com la pròpia empresa on treballa.

"El Govern dio contratos millonarios a una empresa vinculada con Iniciativa: Lavola consiguió adjudicaciones por más de un millón de euros en los años 2007 y 2008 de diversas conselleries y empresas públicas como la Agència de l'Aigua" (*El Mundo*, 27.02.2009): aquest és el titular que encapçala una de les darreres informacions sobre el cas, que va ser recollida per altres mitjans (*e-notícies*, *Diari de Girona*) i que va donar lloc a la esmentada queixa. En la seva informació, el diari afirma haver intentat sense èxit obtenir la versió dels responsables del grup parlamentari d'ICV. Les primeres al·lusions al tema van aparèixer al llarg de 2008 en diferents mitjans (*ABC*, *El País*, *La Vanguardia*, *RAC1* i *El Confidencial*), sense que aleshores es produïssin reaccions.

Argumentes

"La relació que estableixen entre la contractació de Lavola i el meu passat polític és totalment falsa atès que els contractes aconseguits per Lavola amb el Govern de la Generalitat són deguts a la bona feina que fan els meus companys i companyes, que poden demostrar una llarga experiència i un bon saber fer. En cap moment s'han degut a les meves influències", afirma la senyora Bet Font. *"Recentment –afegeix-, en alguns dels mitjans de comunicació s'arriba a dir que Lavola és una empresa vinculada a ICV, pel sol fet que jo -una treballadora més de l'empresa- he estat diputada per aquest partit. Val a dir que, jo ni tan sols sóc accionista de l'empresa, i la relació entre Lavola i ICV és nul·la".*

En relació amb les investigacions preliminars obertes per la Fiscalia a partir de les preguntes parlamentàries i denúncies que van donar origen a les esmentades informacions, Bet Font subratlla que *"en cap cas, Fiscalia s'ha posat en contacte amb Lavola; estem plenament convençuts que és degut a que no hi ha cap irregularitat"*, i demana la mediació del Consell de la Informació per tal que els mitjans implicats, *"de la mateixa manera que han publicat notícies negatives sobre mi i sobre l'empresa, ara poguessin desmentir-ho o, com a mínim,*

donessin a conèixer quines són les nostres 'virtuts'".

A més de demanar la versió dels responsables dels mitjans al·ludits, el CIC va sol·licitar a la senyora Font informació precisa sobre les concessions administratives o per concurs que s'han fet a l'empresa Lavola, amb la finalitat de disposar del màxim d'elements per una millor comprensió del cas. En la seva resposta del 5 de maig, l'autora de la queixa afirma no tenir capacitat per respondre donat el gran volum d'informació que això significa. *"Penseu que Lavola és una empresa que el 2008 va facturar 7,9 milions d'euros, dels quals un 40% els va contractar l'administració pública (ajuntaments, consells comarcals, diputacions, departaments de la Generalitat, empreses públiques, etc) i, per tant, en bona part es varen guanyar a través de concursos públics (sovint de poca quantitat de diners)".*

En el seu primer escrit, Bet Font feia constar que *"pel tipus de productes i serveis que ofereix Lavola, part de la contractació ve de l'administració i ha treballat des de sempre per al Govern de la Generalitat"*. Bet Font, que recorda que ja havia treballat a la empresa abans de ser diputada, senyala que ella mateixa ja havia portat projectes contractats per al departament de Medi Ambient en l'època del govern de CiU. *"Precisament, anys enrere, els clients de Lavola eren majoritàriament del sector públic, mentre que en aquests moments, més de la meitat de la contractació ve del sector privat"*, afegeix.

AL·LEGACIONS

En el torn d'al·legacions, el director adjunt de *El País*, senyor Enric Hernández, ha fet notar que *"la informació ni 'acusa' a la senyora Font d'haver participat en la concessió dels contractes –es limita a transmetre la informació proporcionada pel propi Govern- ni sosté enlloc que aquesta s'hagi produït 'gràcies' a la seva vinculació a Iniciativa. Ans al contrari –afegeix el periodista-, consigna que les adjudicacions es van fer mitjançant concurs públic, i recull declaracions de la pròpia senyora Font"*.

Per la seva banda, el director de *La Vanguardia*, José Antich, ha fet constar que *"no és el nostre mitjà qui fa aquestes acusacions, sinó que és una actuació que porta a terme la fiscalia i de la qual La Vanguardia es fa ressò"*. El periodista posa de manifest que *"la informació en cap cas diu que els contractes aconseguits per la empresa es van fer gràcies a la vinculació amb Iniciativa per Catalunya"*, hipòtesis que en tot cas *"hauran de dir els tribunals"*. *"Si la Fiscalia o un jutge decideixen arxivar aquest assumpte, el diari també mirarà d'explicar-ho"*, afirma Antich, que considera que la informació segueix un *"procediment habitual (...) i s'ajusta totalment a la ètica periodística"*.

Així mateix, el senyor Xavier Rius, director d'e-notícies, posa de relleu que *"ens vam limitar a recollir textualment el contingut de la notícia"*

publicada pel diari El Mundo el mateix dia". Aquest darrer mitjà, que és el que publica la informació més directa i amplia sobre el cas, així com la resta dels assenyalats en l'escrit de queixa, no van donar resposta al CIC en el torn d'al·legacions obert segons el procediment habitual d'audiència a les parts.

PONÈNCIA

La ponència fa les següents consideracions:

1. En general, les informacions plantegen certament de forma més o menys indirecta la hipòtesi o sospita d'un possible tracte de favor o de clientelisme polític en l'adjudicació de contractes de la Generalitat a la empresa Lavola a partir del fet de la vinculació de la senyora Bet Font amb ICV, formació política que va representar com a diputada al Parlament durant dues legislatures (1999-2006), i el volum de treballs i projectes concertats. L'afaire s'inclou en el context d'una sèrie de revelacions sobre les despeses del Govern en un ampli conjunt de serveis i informes contractats amb societats externes per alguns departaments de la administració catalana. No obstant això, en cap cas s'ha deixat constància fins ara de forma evident i verificable de la existència d'irregularitats que es puguin atribuir objectivament a la afiliació política de la esmentada persona i la seva activitat pública anterior com càrrec electe.

2. Els orígens d'aquestes revelacions són fonts parlamentàries i del propi Govern (conselleria d'Interior i Relacions Institucionals), com a conseqüència d'una pregunta del grup del PP en març de 2008 sobre una sèrie de partides del capítol de despeses de la Generalitat. Els diaris *El País* i *ABC* citen de forma explícita aquesta font en les seves informacions (29 i 30 de març, respectivament), on apareix per primera vegada la societat Lavola com una de las companyies més destacades en l'adjudicació de contractes. En el cas de *El País*, la informació recollia unes breus declaracions de la pròpia Bet Font, presentada com "directora de Innovación" de la empresa i "ex parlamentaria de Iniciativa".

Altres fonts citades pels mitjans corresponen al grup de CiU, que també va denunciar en seu parlamentaria les despeses del Govern en serveis externs d'assessoria o informes tècnics, així com al sindicat autoanomenat Manos Limpias, que va presentar una denúncia davant la Fiscalia contra el Govern de la Generalitat per una suposada malversació de fons públics en relació amb aquestes activitats d'assessoria externa. Ambdós apareixen citats en la informació publicada per *La Vanguardia* (21 de maig de 2008) sobre el mateix cas.

Els mitjans fan esment de forma explícita de la procedència d'aquestes informacions, amb l'aportació d'elements de context i, eventualment, de noves dades sobre el cas obtingudes pel propi mitjà de fons no determinades.

3. Les informacions periodístiques sobre les activitats del Parlament a partir de declaracions o imputacions fetes pels diferents grups de la oposició s'inclouen en el context habitual del que s'entén per l'acció de fiscalització o control del poder executiu per part del legislatiu i el seguiment dels mitjans de comunicació sobre els assumptes d'interès públic.

El caràcter de l'activitat parlamentària com part substancial del debat públic i exponent del ple exercici de la lliure expressió i la transparència democràtica, no exigeix als mitjans del deure de rigor, no tan sols sobre la fidelitat dels actes o declaracions dels seus protagonistes, sinó sobre la seva fonamentació en cas d'imputacions o denúncies que puguin afectar a tercers.

De conformitat amb les consideracions de la ponència el CIC adopta el següent

A C O R D:

1. A la vista del plantejament i abast de la queixa presentada davant el Consell, no es pot determinar que s'hagi produït una vulneració explícita, conscient i múltiple del Codi Deontològic. Les informacions que s'adjunten semblen tenir totes elles la mateixa procedència en relació a les fonts institucionals de les quals provenen i, més enllà d'un cert dèficit de rigor per excés d'enfocament o especulacions, així com d'eventuals errors, contradiccions o imprecisions en les dades, s'inscriuen en el context del debat públic i el control dels actes de govern que interessin als electors i contribuents. La exposició del poder polític al control i la crítica social, inclús en el cas de que fos injusta o errònia, s'estén també a les societats i particulars amb relacions contractuals amb les administracions públiques.

2. No obstant això, el Consell de la Informació de Catalunya encareix als periodistes el màxim d'aplicació en el compliment de les bones pràctiques deontològiques, fugint del 'periodisme de declaracions' o especulatiu i millorant la utilització, selecció i diversificació de les fonts informatives per tal de protegir i reforçar la credibilitat de la seva funció i el paper dels mitjans de comunicació com un instrument cabdal de la formació de la opinió pública.

3. La verificació i contrast dels fets, amb l'audiència o testimoni de les parts, és una eina bàsica de l'excel·lència periodística i un principi d'ètica professional, especialment en el cas d'informacions que

“puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades”, segons l'article segon del Codi Deontològic.

4. L'esforç de fidelitat i rigor periodístic inclou el seguiment dels fets fins a la seva resolució definitiva o la obtenció de la versió amb el màxim grau de veracitat i precisió. En darrera instància, els principis deontològics exigeixen “rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats” (article tercer).

Expedient núm. 3/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández contra el programa Callejeros per emetre unes imatges de menors amb la cara descoberta, i per la manera com han obtingut la informació que podria vulnerar el Codi Deontològic.

Es dóna compte de la següent resolució de la presidència:

“Examinat l'escrit de queixa presentat i rebudes les al·legacions corresponents per part del Canal Cuatro, segons les quals:

“El programa que lleva por título “Callejeros”, programa que ya cuenta con un numero relevante de premios como el Ondas, el TP de Oro y tres premios de la Academia de Televisión, entre otros galardones, es dirigido por un periodista y realizado por un grupo de reporteros de absoluta solvencia profesional. Dicho programa, que pertenece al género conocido como reportajes de actualidad, no tiene relación alguna con la Dirección de Informativos de Cuatro, ya que “Callejeros” no es un programa informativo, ni de noticias.

(...) Le podemos confirmar con absoluta certeza que ninguna de las tres personas que aparecen en el programa a que se refiere este escrito, es menor de edad.

Es más, el hecho de que no se muestre la imagen del rostro de algunas de las personas entrevistadas no se debe a que estas fueran menores, circunstancia que, como ya hemos señalado, no concurre en ninguna de las personas que aparecen en el programa, sino a su expresa solicitud a la periodista para que su imagen apareciese tapada, petición que, como no podía ser de otra manera, fue atendida por la dirección del programa tantas veces citado.

Hemos de señalar que “Callejeros” es especialmente cuidadoso con el tratamiento de la imagen e intimidad de los menores de edad.

Por ello, y sin prejuzgar la labor de estos profesionales, que consideramos que siempre se ajustan escrupulosamente al código

deontológico por el que se rige la actividad periodística, también le damos traslado de su escrito a la empresa que produce y realiza este programa de entretenimiento, que reiteramos pertenece al género conocido como “reportajes de actualidad”, por si considerasen conveniente formular algún tipo de alegación.”

Tenint en compte la resposta dels assessors jurídics de Sogecable, en nom de Cuatro, el CIC va demanar a un catedràtic de periodisme expert en gèneres que valorés si aquest programa era informatiu i va arribar a les següents conclusions:

“ No és rellevant per el fons del cas que la Dirección de Informativos de Cuatro no tingui cap relació amb "Callejeros". És una qüestió interna de Cuatro. L'empresa titular dels drets d'explotació sobre aquesta producció televisual cal que doni una resposta responsable al requeriment del Consell. És l'empresa emissora la que ha d'escatir qui és responsable dels fets denunciats.

Si és, com diuen, un reportatge d'actualitat, queda molt clar que entra de ple en la classificació de gènere informatiu, tant pel fet de ser "reportatge" com per ser d'"actualitat".

És cert que la tradició francesa, amb una evident influència a Catalunya i a altres països de cultura europea neollatina, admet, com sabeu, que hi ha gèneres híbrids anomenats "interpretatius" pel fet de conjuminar informació i opinió en dosis equilibrades. La crònica és el gènere interpretatiu per excel·lència. També hi ha formes de reportatge que es decanten cap aquest grup de gèneres. Però a efectes dels treballs del vostre Consell considero que els gèneres interpretatius són susceptibles de la vostra atenció pel fet que molts dels seus components textuais o visuals són de naturalesa informativa”.

Aquest presidència resol:

- Acceptar les al·legacions del mitja entenent que confirmen “amb absoluta certesa que cap de les persones que apareixen al programa al qual es refereix l'escrit, és menor d'edat i que, per tant, no es pot considerar que es vulnerar el Codi Deontològic.
- Considerar que el programa objecte de la queixa pertany al gènere informatiu i que, per tant, el Consell de la Informació de Catalunya té competències per aplicar el Codi Deontològic en aquest cas, tenint en compte a mes de que es difon el programa a Catalunya, que el mitjà té delegació catalana.

Barcelona, 13 de juliol de 2009”

Expedient núm. 4/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'alcalde de Maçanet de la Selva contra el Diari de Girona pel tractament informatiu fet entre les dates 1 de març i el 24 de març entorn a la polèmica al cos de vigilants de Maçanet.

ANTECEDENTS

La cronologia dels fets motiu de la reclamació comença el 28 de febrer amb la queixa d'uns veïns al diari per l'actuació d'un o més vigilants municipals de Maçanet que s'haurien extralimitat en la seva comesa. Després, els veïns convoquen per sms una concentració davant de l'Ajuntament per protestar-hi públicament, i l'endemà, l'1 de març, el periodista Martí Santiago publica una crònica on diu textualment: "Una cinquantena de persones van assistir pacíficament al lloc acordat per fer acte de presència i denunciar una situació d'assetjament vers la ciutadania de Maçanet per part dels vigilants municipals número 1022 i 1019" (els números d'identificació que porten a la camisa en acte de servei). La representant de l'alcalde considera greu que es presentin les queixes d'un grup de veïns com si fossin fets sense posar en cap moment l'adjectiu "presumpte", i més greu encara que es publiquin els números dels agents 1022 i 1019 (que la senyora Fajardo identifica com Rafa Ruiz i Joaquim Costas, respectivament), sense cap expedient obert ni procés judicial en marxa. Segons la cap de premsa, s'ha fet un judici mediàtic als vigilants i lesionat la imatge de tot el cos. També es queixa de que la crònica reculli declaracions de membres dels dos partits de l'oposició sobre un afer intern del cos de vigilants.

La cap de premsa va fer arribar al Diari de Girona una nota explicant totes les actuacions que s'estaven fent des de el cos de vigilants municipals i la reestructuració que s'estava portant a terme des de l'1 de febrer, nota que el diari publicar gairebé íntegrament, segons admet la pròpia senyora Fajardo.

El 10 de març, el Diari de Girona va publicar a tota pàgina una informació titulada "Un vigilant municipal de Maçanet denuncia l'alcalde i l'acusa de prevaricació", signada per Martí Santiago en base a la versió del vigilant Rafa Ruiz, segons la qual hauria presentat una denúncia al jutjat contra l'alcaldia. El periodista va trucar a l'alcalde, que no tenia a les mans la denúncia per poder contestar amb coneixement de causa. A més –remarca l'escrit de queixa-, la notícia parla en tot moment 'd'un vigilant municipal' sense identificar ni relacionar que es tracta del mateix vigilant municipal sobre el que hi havia hagut queixes dies enrere per supòsits abusos d'autoritat i que acabava de ser expedientat entre altres agents. Així li va explicar la

responsable de premsa al periodista, i l'endemà, el diari va publicar "El vigilant de Maçanet que va denunciar l'alcalde va ser expedientat el mateix dia", amb una extensió similar i a portada, rectificat i aclarint el que la funcionaria li havia dit. "Amb tot", precisa la senyora Fajardo, "el dany a la imatge personal i a la institució és difícil de reparar quan ja s'ha publicat i donat crèdit a aquesta font".

El 19 de març, la polèmica pren una altra dimensió quan el Diari de Girona publica que "Vigilants de Maçanet diuen que se'ls ha ordenat investigar un regidor de CiU, però el mateix redactor Martí Santiago reconeix que "no existeix cap ordre escrita ni cap comunicat intern que demani a cap membre del cos de realitzar una investigació a un càrrec polític o a cap altra persona". Un cop més, el periodista truca l'alcalde, qui declara que no en té coneixement i que un vigilant municipal tampoc té competències d'investigació. El 20 de març, el diari publica que "Guinó (el presumpte investigat) diu que ha denunciat a la Fiscalia la investigació que li han fet els vigilants", un titular que també és reprovat per la cap de premsa per estimar que presenta com un fet la investigació. També palesa contradiccions entre una columna d'opinió signada per Josep Callol, un editorial i les informacions del reporter. El 21 de març, en informar que el Col·legi de Detectius investigava Maçanet per un possible intrusisme dels vigilants, Santiago va incorre en un error al publicar una nota de l'Ajuntament on deixava clar que "no hi va haver cap ordre per part del cap dels vigilants", però va sortir "per part de cap dels vigilants". La responsable de premsa insisteix en que no es va rectificar l'esmentat error. En les seves conclusions, acusa al diari d'aixecar un estat d'alarma a la població, de danyar la imatge personal de l'alcalde i del cos de vigilants, i de donar credibilitat a fonts que "només estan utilitzant aquest mitjà com a revenja personal".

AL·LEGACIONS

El director del Diari de Girona, Jordi Xargayò i Teixidor, fa constar en el plec d'al·legacions que el diari ha seguit escrupolosament totes les normes periodístiques i deontològiques en aquesta sèrie d'informacions d'interès públic. Afegeix que "totes les informacions han estat contrastades" i que "fins a set vigilants varen confirmar l'existència d'una ordre per investigar un regidor del municipi". El diari va trucar abans de cada informació a les persones implicades, cosa que el propi departament de premsa de Maçanet ho confirma en l'escrit de queixa.

D'altra banda, precisa, és absolutament fals que el Diari de Girona no hagi rectificat el que l'escrit de queixa considera una errada greu de la notícia del 21 de març, i aporta la prova documental de la fe d'errades publicada el 22 de març. També queda provat que el regidor Guinó va ser investigat quan era alcalde. "Mal favor faríem al periodisme i a la

societat si els mitjans de comunicació només haguéssim de publicar les notícies oficials o únicament les versions dels organismes públics com passava en èpoques pretèrites”, conclou l’escrit del director.

PONÈNCIA

Charles Prestwich va escriure al Manchester Guardian el 6 de maig de 1921 que “els comentaris són lliures, però els fets són sagrats”. Una manifestació en un lloc públic, la presentació d’una denúncia a la Fiscalia, unes declaracions, són fets incontestables amb independència de les raons que les motiven i els resultats de les investigacions, administratives o judicials, que s’hagin endegat com a conseqüència. D’altra banda, un mitjà de comunicació ha de procurar presentar els fets amb objectivitat i imparcialitat, dins d’un context equilibrat i proporcionat a la seva importància, i rectificar amb diligència quan ha comès un error.

La Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat 2/86 estableix que els agents, en compliment de la seva missió, s’han d’identificar exhibint la placa amb el número corresponent, de manera que difícilment es pot imputar al Diari de Girona un atac contra la reputació del cos de vigilants quan la informació de referència precisava dos números, els dels vigilants destacats a la protesta dels veïns. D’altra banda, no sembla molt coherent la queixa de la cap de premsa quan demana que es publiqui el nom del vigilant que ha presentat la denúncia contra l’alcalde i al mateix escrit manifestava la seva oposició a que es fes públic el número de placa per considerar-lo un “judici mediàtic”. La cap de premsa també s’equivoca quan diu que el diari no va rectificar l’errada sobre el cap dels vigilants.

Tal com al·lega el director del diari, i segons reconeix la responsable de premsa del municipi, en tot moment es va tractar de contrastar les informacions directament amb l’alcalde i el cap dels vigilants, una norma bàsica en tot mitjà de comunicació.

A tall de conclusió, i amb independència del to emprat per una i altra banda en aquesta confrontació, la ponència creu que el Diari de Girona ha tingut un comportament professional correcte pel que fa al tractament de les informacions sobre el conflicte del vigilants de Maçanet i no ha conculat cap principi del Codi Deontològic.

Tenint en compte les conclusions de la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

- Que el Diari de Girona no ha vulnerat el Codi Deontològic en el tractament informatiu de les notícies publicades entre l’1 de març i

el 24 de març de 2009 entorn a la “polèmica al cos de vigilants de Maçanet”.

- Donar compte de l'esmentat acord a les parts per al seu coneixement i als efectes oportuns.

Expedient núm. 5/2009:

ASSUMPTE: Consulta al CIC del president de les Colles Sardanistes de Barcelona i de l'Ajuntament de Súria sobre els criteris a seguir en relació a la publicació de fotografies on apareixen menors a la seva web, publicacions convencionals, etcètera.

En concret, l'Ajuntament de Súria demana si existeix alguna normativa general que cobreixi quatre supòsits: festes populars al carrer i que no comporten una inscripció prèvia del participants com ara cercaviles, actes infantils de festa major, activitats protagonitzades per infants amb inscripció prèvia (llocs escolars, tallers d'estiu), però sense la presència de llurs pares; activitats que compten amb la participació dels pares o d'altres adults, i visites escolars a dependències i instal·lacions municipals acompanyats dels seus professors o tutors.

Pel que fa a les Colles Sardanistes, el president, David Jané, planteja la pregunta en una doble via (la revista de l'àmbit sardanista i Internet) traslladant la consulta del pare d'un dansaire: si cal distorsionar sempre la imatge d'un menor (amb els problemes que implicaria per a la publicació) i el control impossible de les xarxes socials a la web pel que fa a la tasca de reconeixement i difusió d'imatges.

El tema dels menors com a protagonistes de la informació, especialment gràfica, es presenta amb molta freqüència, i més des de la irrupció i expansió de les xarxes socials a Internet. La doctrina imperant es concentra més aviat en informacions sobre delictes que afectin d'alguna manera els menors i els perills inherents, com ara el morb, els danys a la personalitat del menor, el respecte a la seva dignitat i privacitat. Cada país té les seves legislacions i normes sobre els drets i límits del periodisme gràfic, i així tenim que a França s'opta per pixelar les cares en llocs públics, fins i tot a la platja.

Jordi Cots, ex membre del CIC i adjunt al Síndic de Greuges per als infants feia notar en un informe que la Llei catalana 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, i la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de Protecció Jurídica del Menor, han fet seus els articles 12 al 17 de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant del 20 de novembre de 1989. La Llei catalana transcriu quasi literalment l'article 16, que diu: “Els infants i adolescents tenen dret a la protecció de l'honor, de la intimitat i de la pròpia imatge”. En canvi, la Llei estatal sembla que faci un pas més: “Els menors tenen dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge”. Aquesta llei estatal descriu allò que es considera una intromissió

il·legítima e aquest dret: Qualsevol utilització de la seva imatge o nom en els mitjans de comunicació que pugui implicar menysteniment de la seva honra o reputació o que sigui contrària als seus interessos”, encara que ho hagi consentit ell mateix o el seu representant legal. I explicita que són menors els que no hagin fet els 18 anys.

La llei catalana, aparentment no tan explícita, preveu que “l’Administració de la Generalitat ha de vetllar pel dret a la intimitat i a l’honor dels infants i adolescents, especialment dels que hagin estat objecte d’agressions sexuals, maltractaments o qualsevol altre experiència traumàtica”.

Així doncs, tenim clar els casos en que no es poden prendre imatges de menors: quan estan imputats en un afer judicial, si compareixen com a víctimes o com a testimonis en un judici, o en el moment de cometre delictes o infraccions, perquè aquestes imatges són contràries als interessos dels menors. En el cas de menors malalts (per exemple en un hospital) s’ha de valorar el tractament de la notícia.

Però, no disposem de normes clares sobre els imaginaris que plantegen els comunicants. La Unió de Professionals de la Imatge i la Fotografia de Catalunya (UPIFC) s’ha fet ressò de la desaparició de la revista Report Maresme, sancionada amb una multa de 30.000€ per la publicació de dues imatges d’una menor prenent el sol a la platja de Mataró amb els seus pares. Les fotos, fetes per Sergio Ruiz (fotògraf de Capçalera) sense el consentiment de la família, il·lustraven un reportatge sobre els perills dels raigs solars per a la pell, i també es van publicar a la pàgina web de la revista. La sentència va acceptar la tesi fiscal de “evident connotació eròtica” en els documents gràfics, malgrat que la defensa argumentà l’article 8 de la Llei Orgànica 1/1982 de Protecció Civil als Drets Fonamentals a l’Honor, a la Intimitat i a la pròpia Imatge, que estableix que no es reputaran, amb caràcter general, intromissions il·legítimes les actuacions autoritzades o acordades per la autoritat competent d’acord amb la llei, ni quan predomini un interès històric, científic o cultural rellevant. La defensa també presentà diverses sentències sobre casos similars, resoltes amb sancions considerablement inferiors. L’Audiència Provincial de Sevilla estimava que no s’havia produït cap dany moral a uns menors pel fet de sortir en unes fotos sense consentiment, excepte pel que fa a la intromissió en el dret a la pròpia imatge, i valorava aquest fet en una sanció de 600€, atès que “tot el que sobrepassi d’aquesta indemnització constituïria un possible enriquiment injust al socaire d’aquesta falta de consentiment, enriquiment que cap tribunal no pot admetre”. Per a certes persones, la foto no consentida s’ha convertit en una mena de xollo. Un pare va demandar una publicació perquè reconegués en una foto sobre l’inici del curs escolar al seu fill (que estava d’esquena) per la motxilla.

És evident que els professionals del fotoperiodisme han d'extremar l'atenció, a prudència i el sentit comú a fi de no perjudicar la reputació, l'honor i la intimitat dels menors, però es fa difícil preveure tots els casos en que es pot produir un conflicte: llocs públics, escoles, esglésies, museus, restaurants, platges, camps d'esports, representacions teatrals... Si el pare d'un enxaneta, com planteja el representant de les Colles, s'oposa a que la cara del menor surti sense pixelar, el conflicte està servit, i s'haurà d'imposar una fórmula que satisfaci a les parts en litigi. D'altra banda, les xarxes socials a Internet (blogs, twitters, facebook) són impossibles de controlar (dies enrere algú va introduir a un blog unes mans que toquejaven la figura d'una nena). Un altre problema és l'ús que es faci de la foto en el futur quan passa a ser propietat d'un mitjà de comunicació (una agència, un diari...).

PONÈNCIA

Vistes les dificultats per entrar en detall, la ponència troba interessants i proposa els punts de vista d'en Josep Cruanyes publicats a L'Agenda de la Imatge (núm. 22, any 2000). Com a premissa principal, s'ha de reafirmar l'existència del dret a fer fotografies als llocs públics d'una manera general, en el ben entès que el dret a la pròpia imatge no impedirà la informació gràfica sobre un fet o esdeveniment públic quan la imatge d'un menor determinat surt com merament accessòria. Es a dir, quan és captada d'una manera general en fotos preses en llocs públics o d'interès públic, i el menor o menors que capta no són l'objectiu principal. Naturalment, s'haurà de vigilar possibles derivacions escèniques i de situació a partir del moment en que s'ha pres la foto.

El CIC aprova la ponència i que s'envii a les parts interessades per al seu coneixement i als efectes oportuns.

Expedient núm. 6/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del Col·legi de Periodistes de Catalunya (CPC) en relació amb una reclamació presentada pels Mossos d'Esquadra a la Comissió de Defensa i Ètica del CPC sobre el tractament informatiu donat pel diari El Punt i El Diari de Girona en el cas del suïcidi d'un menor. Consideren que en la informació publicada pels mitjans es poden haver vulnerat els criteris 9 i 11 del Codi Deontològic.

Es dona compte al CIC de la següent resolució:

-Un cop examinat el contingut de l'esmentada queixa i els articles que van publicar tant el diari El Punt com el Diari de Girona el dia 11 de juny de 2009.

-Atès que en data 2 de juliol el Diari de Girona va formular les corresponents al·legacions demanades pel CIC i que en el seu escrit, entre d'altres, fa les següents consideracions sobre els criteris informatius que va aplicar el mitjà:

“1. Vam publicar la notícia perquè és de rellevància que un nen de 10 anys tingui al seu abast una escopeta, l'usi i es dispari un tret per un problema escolar.

2. A banda de tenir present el Codi Deontològic i la Llei de Protecció al Menor, vam considerar que la identitat o qualsevol referència que pogués portar a conèixer-la (el seu municipi, Palol de Revardit és molt petit) no tenia cap transcendència, ni aportava res substancial a la informació. Només vam citar que els fets havien passat a la província de Girona per contextualitzar-ho en el nostre àmbit. És a dir, que el fet no havia passat en un indret llunyà, sinó al costat de casa nostra.

3. Tant Diari de Girona com El Punt publiquem diàriament les necrològiques de les persones mortes a les nostres comarques que ens faciliten les diferents funeràries. La nostra prudència va arribar fins a l'extrem de no publicar la necrològica del nen, tot i que la teníem, perquè no hauria resultat massa difícil identificar que el nen de 10 anys mort a Palol de Revardit era el que s'havia disparat un tret. (...)”

-Rebut per part del director del diari El Punt un correu electrònic en data 3 de juliol segons el qual *“considero que no hem de presentar cap al·legació. Vull comentar, simplement, que mai no hauríem d'haver donat el nom del menor, cap element que pogués ajudar a identificar-lo ni cap detall sobre com es va produir la mort. Considero que el fet s'havia de publicar, per extraordinari i absolutament inusual, però sense cap element que identifiqués el nen. Ho varem fer malament i hi posarem tota l'atenció perquè no es tornin a produir situacions com aquesta. Us adjunto el pdf amb l'article que sobre aquest assumpte va fer el Defensor del Lector d'El Punt en l'edició del diumenge dia 28 de juny”.*

Aquesta presidència resol:

- Que el diari El Punt ha vulnerat els criteris 9 i 11 del Codi Deontològic de la professió periodística en el tractament informatiu de la notícia publicada el dia 11 de juny de 2009. Es valora, però, l'email enviat pel director del mitjà i l'article del defensor del lector sobre el tema objecte de la queixa.
- Que el Diari de Girona va fer un tractament informatiu correcte donat que tot i publicar la informació, el mitjà no va facilitar dades que permetessin la identificació del menor, ni tan sols va publicar la necrològica corresponent tractant amb cura la informació publicada. Cal recordar també, però, que en aquest tipus de casos cal respectar molt especialment el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, tal com diu el criteri 9 del Codi Deontològic, “en esdeveniments que generin situacions d'afflicció o dolor, evitant

la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments (...).”

- Notificar als mitjans i al Col·legi de Periodistes de Catalunya l'esmentada resolució als efectes oportuns.

Expedient núm. 7/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat per la senyora Rosa Jovani Moreno en representació de la Plataforma Ciutadana “L’aigua és nostra” de Martorell (Barcelona) contra el setmanari “L’Informador” de Martorell (Barcelona) per incloure-hi una fotografia, on la manera com es tractada aquesta, pot haver vulnerat el Codi Deontològic.

ANTEDECENTS

Rosa Jovani Moreno manifesta que es va crear a Martorell una Plataforma Ciutadana per tal que la gestió de l’aigua que fins ara era pública, passés a ser una gestió privada.

Aquesta Plataforma va decidir fer diverses accions per aturar-ho.

El dia 8 de juny de 2009 diverses persones de la Plataforma es van personar al Ple de l’Ajuntament de manera pacífica i silenciosa, es van aixecar de la cadira i van mostrar unes pancartes en contra de la privatització de l’aigua, en cap moment el Ple es va aturar.

La sorpresa va ser quan en l’edició del dia 12 de juny en el setmanari local “L’Informador” de Martorell es va veure una fotografia en que algunes de les persones que van participar en la protesta i que en la imatge els seus rostres estaven tapats per les pancartes, estaven assenyalats en un cercle i una fletxeta i es podia llegir el parentiu que tenien amb algun dels regidors de l’equip de la oposició i el partit polític al que pertanyen.

En el diari gratuït “El Dia” hi apareix també una fotografia sense cap més informació. En canvi es convoca el dia 13 de juny una manifestació i com es pot veure en una altra fotografia del mateix setmanari és correcta.

CONSIDERACIONS-PONÈNCIA

Andreu González Castro per la seva condició de redactor en cap del setmanari “L’ Informador” de Martorell havent rebut la queixa fa les seves al·legacions.

En les seves al·legacions es detecta que el setmanari no contrasta fonts del que és la Plataforma i per tant produeix una desorientació important al lector.

Hi ha una confusió del que és una Plataforma ciutadana, ja que pot estar formada per ciutadans que siguin independents i per altres afiliats a partits polítics i per tant són representatius del poble.

Tota persona que participa en una manifestació o qualsevol acte públic pot ser fotografiada. El que no és correcte és que si les pancartes tapen els rostres, es marquin en cercle i es posi el parentiu amb regidors de la oposició o el càrrec del partit polític al que pertanyen. Es pot tractar d'una dada imprecisa i sense base suficient difonent una informació no fonamentada.

Al diari gratuït "El Dia" apareix la fotografia d'una manera correcte sense cercles ni noms i informa del fet succeït.

El Ple del CIC de conformitat amb la ponència adopta el següent

A C O R D:

De l'anàlisi de la fotografia i les al·legacions s'extrau que es vulnera el criteri 2 del Codi Deontològic de la professió periodística de Catalunya en tant puguin menysprear la dignitat de les persones i provocar danys o descrèdit injustificats."

Expedient núm. 8/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa del diari Bon Dia contra el diari Segre per considerar que ha manipulat una imatge, fet que vulnera el Codi Deontològic de la professió periodística.

ANTECEDENTS

El Col·legi de Periodistes de Catalunya va traslladar una queixa del diari Bon Dia on exposa el seu malestar per la manipulació d'una imatge fotogràfica per part del diari Segre, el qual va esborrar conscientment el logotip del Bondia.

Segons exposa en el seu escrit de queixa el director del mitjà, el diari esponsoritza des de l'any passat Marc Márquez, un jove pilot de Cervera que participa al Mundial de Motociclisme en la categoria de 125 cc. "Aquest mecenatge consisteix en què el logotip del nostre diari aparegui a la part inferior del seu casc, una circumstància que ens dóna molta projecció al nostre producte al mateix temps que ens fa allò que es diu *marca*".

El diaris Segre (pàgina 7 de la secció d'esports) i Bondia, van publicar el dia 20 de juliol de 2009 la mateixa fotografia on es veia en primer pla Marc Márque. A la fotografia del diari Segre, manifesta, "la part inferior del casc surt reproduïda amb un fons negre on s'ha esborrat el logotip de Bondia".

El mitjà ho va notificar a Repsol YPF, del qual és corredor oficial Marc Márquez, i el cap de premsa va enviar un email al diari Segre, sense rebre resposta.

AL·LEGACIONS

El director del diari Segre, en el seu escrit d'al·legacions manifesta no haver rebut cap queixa de Repsol en relació amb aquest assumpte.

Considera que “en cap cas s’ha produït una manipulació voluntària de la imatge per part de la redacció de Segre, que té instruccions clares de la seva direcció en el sentit de que les fotografies s’han de reproduir tal qual s’obtenen per part dels fotògrafs”.

Afirma també que “cada planta d’impressió tria una lineatura i una resolució que permeten veure amb més o menys claredat les imatges, de tal forma que és possible que una imatge es vegi amb més definició segons la rotativa que l’ha imprès”.

Vist l’escrit de queixa, el qual aporta les dues fotografies dels citats diaris, i les al·legacions del diari Segre, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

Considerar que s’ha d’acceptar la declaració del diari Segre en tant que “no hi ha hagut una manipulació voluntària de la imatge per part de la redacció del diari” i agrair que el mitjà hagi presentat les seves al·legacions en aquest assumpte.

No obstant, malgrat la resposta del senyor Cal, aquest Consell té dubtes sobre la possible manipulació d’aquesta fotografia. Ara bé, no tenim els instruments tècnics necessaris per confirmar aquesta manipulació.

El CIC vol recordar l’annex 1 del Codi Deontològic sobre manipulació d’imatges “En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l’objectiu de la càmera i que recull el suport, es a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original”.

Expedient núm. 9/2009

ASSUMPTE: Escrit de queixa rebut a la web del Col·legi de Periodistes de Catalunya, de la co-administradora del Fòrum del Transport Català, contra un article de la web Soitu.es perquè dona una informació que és incorrecta.

Es dona compte de la següent carta als reclamants que arxiva l’expedient:

En relació a l’expedient núm. 9/2009 sobre la queixa presentada per vostè contra la web Soitu per un article publicat pel periodista Leonardo Faccio, posem en el seu coneixement que un cop iniciada la tramitació

de la queixa i presentada a la reunió del Ple del Consell de la Informació de Catalunya, hem vist que aquest portal web d'informació on apareixia l'esmentat article ha deixat d'estar operatiu.

És per aquest motiu que considerem que no podem continuar amb la tramitació de l'expedient.

Expedient núm. 11/2009

ASSUMPTE: Escrits de queixa del senyor J. Badia i la senyora B.Giraud contra El Periódico de Catalunya per la publicació d'una notícia el dia 27/7/09 on dona dades equivocades sobre una actuació castellera considerant que es presenta de manera sensacionalista.

ANTEDECENTS

Els reclamants van presentar dues queixes sobre la notícia apareguda al Periódico de Catalunya en data 27 de juliol de 2009 i titulada "32 ferits en la jornada castellera de Mataró".

En concret el senyor J. Badia expressa sobre el contingut de la notícia que "La plaça estava plena de gent (de tota Catalunya, jo venia expressament des de Reus) que anava a veure quines construccions es feien. S'havia parlat de que Castellers de Vilafranca faria el primer "gamma extra" de l'any, o de què farien els Capgrossos... El diari, en comptes d'informar d'això, fa un parte de guerra on tots són morts i ferits.

Obviar que uns quants milers de persones s'havien aplegat allà per veure amb els seus ulls quines construccions es realitzaven ja em sembla malament. Però la meua queixa va cap al fet que es transmeti la sensació que allí hi va haver una batalla campal.

I el que és més denunciablable és l'últim paràgraf, on a més de falta de sensibilitat, hi ha mentides molt mal intencionades:

Diu l'article:

"La tradicional festa castellera de Mataró commemorava ahir l'aniversari de la mort de Mariona Galindo, l'enxaneta dels Capgrossos, de 12 anys, que el 23 de juliol del 2006 es va precipitar des del setè pis d'un castell humà, cosa que li va ocasionar lesions greus que van causar la seva mort. El succés va obrir un intens debat que va culminar amb l'obligació que els castellers més petits usin casc."

I les mentides són:

1. La diada no commemorava la mort de la Mariona. La diada celebra la festa major de Mataró. És una mentida per afegir morbositat pel fet que coincideixi una "jornada tràgica" amb una "massacre".
2. La Mariona no era enxaneta, era dosos. O és ignorància o torna a ser mala fe. Sabem tots que l'enxaneta és protagonista del castell, així que si mor la protagonista, encara té més morbositat.

3. El succés no va culminar amb cap obligació. Durant dos o tres anys, un projecte d'investigació molt costós, pagat per la coordinadora (www.cccc.cat) i per la generalitat, havien portat un prototip a les colles que l'estaven provant. Va coincidir la mort de la Mariona (que per cert, ocupava una posició al castell per la que ara s'està enllestit i provant el casc) amb la distribució del prototip. De tot plegat, un equip mèdic i la coordinadora recomanen l'ús del casc i les colles l'utilitzen perquè volen”

Per part de la senyora B.Giraud manifesta que el diari “Presenta de manera equivocada una actuació castellera de gran nivell on les 3 colles van portar a plaça castells de 9. La única cosa que importa el "periodista" és fer un article sensacionalista i no informar de l'actuació. Els castells es presenten a Patrimoni de la Humanitat, això no sembla tenir importància per aquest senyor per qui la única cosa interessant és que hi hagi hagut caigudes i ferits”.

AL·LEGACIONS

El director de El Periódico en el seu escrit d'al·legacions manifesta que “es va decidir donar la notícia relacionada amb la diada quan el servei de premsa de l'Ajuntament de Mataró va enviar un sms amb la informació dels 32 ferits (una xifra prou significativa) i dels nombrosos serveis sanitaris enviats (ambulàncies). El corresponal va contrastar la informació trucant al Servei de premsa.

La referència final a la mort d'una enxaneta només es va fer perquè precisament la jornada castellera commemorava l'any d'aquell luctuós succés”.

A C O R D:

El Consell de la Informació de Catalunya considera que en la informació publicada pel diari hi ha imprecisions i omissions i que la notícia no és prou rigorosa, fet que vulnera el Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya, en el seu criteri 2.

Malgrat tot, incloure en la informació els ferits era un fet prou noticiós com per que es destaqués.”

SELECCIÓ DE QUEIXES AMB TRAMITACIÓ NO ORDINÀRIA

- Escrit enviat per correu electrònic per la Federació Local de Sindicats de Barcelona de la CGT sobre un article d'opinió d'un col·laborador, Joaquim Roglan, al diari La Vanguardia en data 4 de març de 2008. En el mateix dona uns telèfons de contacte que es facilitaven a la nota de premsa però que era una informació privada no per ser publicada en el mitjà.
Tenint en compte que en el seu escrit manifesten que han traslladat el tema als serveis jurídics per emprendre accions legals, el CIC els hi informa que si finalment es decideixen a anar per via judicial no pot intervenir segons consta en el Reglament intern del CIC.

- Email enviat per una psicòloga clínica contra un article publicat al diari AVUI pel seu contingut atès que considera que hi ha un missatge ambigu sobre les relacions sexuals entre infants i adults i que considera que pot tenir una tendència pedòfila. La sra. Esquena demana si el CIC té competència per retirar l'article de la xarxa. En resposta a la seva queixa el CIC informa que al tractar-se d'un article d'opinió no es pot intervenir de manera ordinària però que es posarà en coneixement del director del mitjà per que ho tingui en consideració. Se li informa també que pot ser més adient que per part del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya s'elabori un informe específic sobre l'assumpte de l'article per tal de fonamentar al mitjà els motius de la queixa.
En resposta a l'escrit del CIC, la reclamant informa que li consta que el Col·legi Oficial de Psicòlegs i la Fundació Vicky Bernadet han pres accions en aquest sentit, tot i que continua penjat l'article a la web.

- Queixa traslladada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya de l'Associació E-Cristians contra el diari El País per una informació publicada el dia 6 de maig de 2008 per considerar que fa una afirmació que no s'atén a la veritat dels fets al titular "E-Cristians pide que se inculpe a las mujeres que abortaron". El CIC resol donar trasllat al mitjà de l'esmentat escrit de queixa per que faci les al·legacions oportunes però el diari ens informa que l'associació ha presentat una demanda contra El País i per tant fins que no hi hagi una sentència ferma el CIC no hi pot intervenir.

COMUNICATS DEL CIC ALS MITJANS

RESOLUCIÓ DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA

En relació amb el cas dels missatges electrònics (SMS) dels diputats Joan Saura i Daniel Sirera divulgats pels mitjans de comunicació, el ple del Consell de la Informació de Catalunya (CIC), reunit el 13 d'octubre de 2009 en sessió plenària extraordinària a petició del degà del Col·legi de Periodistes, ha pres la següent resolució:

1. El Consell de la Informació de Catalunya (CIC) constata l'existència d'un **conflicte sensible entre el dret a la privacitat i el dret a la informació**, a la vista de l'origen i les particulars circumstàncies dels dos missatges objecte de controvèrsia i el contingut literal dels mateixos.
2. El parer unànim del CIC és que, en aquests casos, **preval el dret a la informació** sobre el de la privacitat, en la mesura en que **la veracitat i l'interès públic del contingut d'ambdós missatges són objectivament inqüestionables**. El CIC ha considerat molt especialment el fet que **les expressions recollides es van produir en seu parlamentària i pública i pertanyen a càrrecs electes en ple exercici de les seves funcions, que s'expressen en privat**, amb la presència dels mitjans de comunicació acreditats a la Cambra.
3. El CIC creu pertinent recordar el principi que **el públic té dret a saber**, fonament i objectiu de la tasca dels mitjans i de la seva funció social en tant que institució indispensable per a la formació de l'opinió pública i la millor presa de decisions dels ciutadans. Tanmateix, considera que **és responsabilitat dels mitjans i dels periodistes difondre les informacions d'interès públic en grau i forma adequades** al context, dimensió i transcendència dels fets, evitant efectes col·laterals i danys innecessaris sobre les persones i institucions, tal i com estableix el Codi Deontològic de la professió periodística.
4. El CIC constata la **forta imbricació entre l'activitat política i l'univers de la comunicació, afavorida i fins i tot exacerbada o viciada per la omnipresència i el potencial de les noves tecnologies i la seva penetració en tots els segments socials**. En aquest context, però, no és coherent proclamar i defensar la societat

de la informació com un fenomen de progrés i, al mateix temps, denunciar els seus perills i excessos quan afecta en primera persona, especialment si es tracta de càrrecs o dirigents polítics.

5. El CIC considera que, amb independència de qualsevol consideració sobre l'oportunitat i encert en la difusió mediàtica dels dos missatges objecte de conflicte, **els fotògrafs van fer la seva tasca amb professionalitat i diligència. Així mateix, constata i valora la reflexió i el debat intern que es va produir al sí dels equips i òrgans de decisió dels mitjans** que van difondre els seus continguts amb suport gràfic.

6. El conflicte generat per la difusió pública de missatges fets amb voluntat de privacitat invita un cop més a **reflexionar sobre la responsabilitat dels periodistes professionals i els mitjans de comunicació davant dels riscos del principi del 'tot s'hi val' aplicat en l'actual univers tecnològic de forma indiscriminada i sense límits**. Aquesta reflexió és particularment adient per defensar el periodisme de qualitat i la credibilitat dels periodistes enfront de les derives sensacionalistes i sectàries que proliferen a l'espai mediàtic.

7. Amb tot el respecte institucional degut al Parlament de Catalunya, màxim òrgan de representació popular, **el CIC pren nota amb sorpresa de la reprovació aprovada amb l'acord de tots els grups parlamentaris en relació amb la divulgació dels missatges pels mitjans informatius**. Considerem que en el context del ple del Parlament, dedicat per altra banda en aquest cas al debat de política general, la funció de tutela institucional correspon, sobre tot, al dret a la informació i l'exercici de la crítica social a través dels mitjans de comunicació.

8. El CIC confia que l'experiència d'aquest cas serveixi per **animar a la reflexió sobre les responsabilitats i deures de tots els que intervenen en la vida pública**, des dels diputats reunits en sessió plenària per tractar els problemes del país, fins als periodistes i mitjans que n'han d'aixecar acta.

Barcelona, 14 d'octubre de 2009

PATRONAT

ANY 2009

▪ Reunió del Patronat celebrada el dia 25 de febrer de 2009

ESTAT DE COMPTES ANY 2008

* Segons quadre de caixa de la compte del Banc Sabadell

• Saldo a 31.12.07 <u>(segons extracte del banc i estat de comptes 2007</u>	<u>9.961,02 €</u>
--	-------------------

INGRESSOS EFECTIUS DE PATROCINADORS

▪ <u>Cobrat d'anys anteriors</u>	<u>969,14 €</u>
▪ <u>Cobrat entre l'1.1.08 i el 30.12.08 de l'any 2008</u>	<u>48.461,68 €</u>
• <u>Interessos BANCARIS 2007-2008</u>	<u>51,54 €</u>
• <u>Ingressos Seguritat social i diferència nòmines</u>	<u>716,11 €</u>

<u>TOTAL INGRESSOS EFECTIUS</u>	<u>60.159,49 €</u>
---------------------------------	--------------------

<u>TOTAL DESPESES EFECTIVES</u>	<u>47.081,68 €</u>
---------------------------------	--------------------

<u>RESULTAT DE L'ANY</u>	<u>13.077,81 €</u>
<u>(segons compte del Banc Sabadell</u>	<u>14.447,20 €</u>
<u>PENDENT DE DESCONTAR DOS TALONS PER VALOR DE 1.369,34 €)</u>	

DESGLOSSAMENT DE LES PARTIDES

INGRESOS 2009

AVUI	
DIARI DE GIRONA	876,63 €
DIARI DE SABADELL	512,14 €
DIARI DE TERRASSA	512,14 €
EL 9 NOU	1.024,29 €
EL MUNDO	1.024,29 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €
EL PAÍS	3.072,94 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €
EL PUNT	1.024,29 €
EL TEMPS	512,14 €
LA MAÑANA	512,14 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €
REGIÓ 7	1.024,29 €
SEGRE	1.024,29 €
SPORT	2.048,62 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €
COM RÀDIO	1.024,29 €
CANAL CATALÀ MARESME	512,14 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	1.024,29 €
RNE	1.024,29 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €
BTV (Informació i Comunicació de Barcelona, S.A.)	1.024,29 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO	
I TV	3.072,94 €
TVE	3.072,94 €
AG. CATALANA DE NOTÍCIES INTRACATALONIA	512,14 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1.314,94 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	512,14 €
APPEC	512,14 €
CPC	10.075,50 €
EL NOU TV	256,07 €
TRIBUNA MARESME	512,14 €
ARAN INFORMACIO	512,14 €
AMCL	512,14 €

MOLA TV	512,14 €
SEGRE RÀDIO	512,14 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €
CANVI 16	512,14 €
SMS25	256,07 €
DEBARRIS	512,14 €
EL CAMP DE TARRAGONA	512,14 €
OLOT TELEVISIO	1.024,29 €
RADIO OLOT	512,14 €
INICIATIVES DIGITAL MEDIA	1.024,29 €
LOCALIA TV	1.024,29 €
RUBRICATA	512,14 €
ESFORÇ PUBLICACIONS	512,14 €
LA VEU D'AFRICA	512,14 €
EL GALL EDITOR	512,14 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €
REVISTA TOUMAI	512,14 €
BERGUEDÀ ACTUAL	1.024,29 €
GRUP FLAIX	512,14 €
L'ERA. ESPAI DE RECURSOS AGROECOLÒGICS	512,14 €
GRUP COMUNICACIO 21	1.024,29 €
CRONICA.CAT	256,07 €
COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA (en concepte de despeses	10.075,50 €

FACTURES COBRADES FINS AL 31.12.08

DIARI DE GIRONA	876,63 €
DIARI DE SABADELL	512,14 €
DIARI DE TERRASSA	512,14 €
EL 9 NOU	1.024,29 €
EL MUNDO	1.024,29 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €
EL PAÍS	3.072,94 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €
EL PUNT	1.024,29 €
EL TEMPS	512,14 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €
REGIÓ 7	1.024,29 €
SEGRE	1.024,29 €
SPORT	2.048,62 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €
COM RÀDIO	1.024,29 €
CANAL CATALÀ MARESME	512,14 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	1.024,29 €
RNE	1.024,29 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €
BTV (Informació i Comunicació de Barcelona, S.A.)	1.024,29 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TV	3.072,94 €
TVE	3.072,94 €
AG. CATALANA DE NOTÍCIES INTRACATALONIA	512,14 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1.314,94 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	512,14 €
APPEC	512,14 €
EL NOU TV	256,07 €
TRIBUNA MARESME	512,14 €
MOLA TV	512,14 €
SEGRE RÀDIO	512,14 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €
REVISTA WANAFRICA	256,07 €
CANVI 16	512,14 €
SMS25	256,07 €

DEBARRIS	512,14 €
INICIATIVES DIGITAL MEDIA	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €
LOCALIA TV	1.024,29 €
LA VEU D'AFRICA	512,14 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €
GRUP FLAIX	512,14 €
CRONICA.CAT	256,07 €
TOTAL	48.461,68 €

DESPESES EXERCICI 2008

* Despeses PENDENTS
a l'any 2007 que figuren a l'any 2008

Seguretat Social	807,29 €
IRPF	1.180,96 €
TOTAL _____	1.988,25 €

DESPESES EFECTIVES EXERCICI ANY 2008

**** Personal administratiu***

Sous fixos i salaris	21.293,35 €
Seguretat Social	8.251,02 €
Càrrec deute SS	150,80 €
TOTAL: _____	29.695,17 €

**** Impostos***

IRPF	2.839,78 €
IVA	7.108,13 €
Impost de Societats	
Cànon Generalitat	43,50 €
TOTAL: _____	9.991,41 €

* Lloguer i manteniment	
Lloguer Rbla. Catalunya 10 4-4 (gener- desembre 2008)	2.910 €
Subministraments (telèfon, electricitat, aigua) (gener- desembre 2007)	2.910 €
Despeses telèfon directe i ADSL	1.142,75 €
Reparacions i conservació	
Neteja (gener-desembre 2007)	396 €
Mobiliari d'oficina	
TOTAL: _____	7.358,75 €
*(Lloguer i subministrament en concepte d'abonament Factura CPC)	-5820 €
TOTAL: _____	1.538,75 €
* Materials diversos	
Material d'oficina i informàtic (més 87,28 € d'offiservice en concepte d'aportació CPC)	1.564,52 €
Correspondència	411,91 €
Servei d'impremta	623,92 €
web	0
Llibres i anuaris	0
Fotocòpies	0
TOTAL: _____	2.600,35 €
*(Correspondència en concepte d'abonament Factura CPC)	-411,91 €
TOTAL:	2.188,44 €
*Despeses Patronat i CIC	
Representació	
Servei administració	1.756,98 €
Notaries, gestoria, auditoria	1.489,96 €
TOTAL: _____	3.246,94 €
*(Administració en concepte d'abonament Factura CPC)	-1.756,98 €
TOTAL: _____	1.489,96 €
Altres despeses i imprevistos	
despeses bancàries	6,65 €
placa honorífica president	183,05 €

TOTAL: _____	189,70 €
TOTAL DESPESES EFECTIVES ANY 2007	47.081,68 €

ANNEX**CONTRIBUCIÓ DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA
PER L'ANY 2008**

Aportació Col·legi de Periodistes de Catalunya 2008
en concepte de despeses del CIC_____ 10.075,50 €

Deute pendent del CPC al CIC A 30.12.08
A cobrir en concepte de despeses_____ 4.221,09 €

**ALTRES DESPESES NO DESCONTADES DE L'ANY 2008 QUE ES
CARREGARAN A L'ANY 2009**

Despeses de gestoria pendents d'abonar_____ 870,31 €

PRESSUPOST ANY 2009

PROJECTE PRESSUPOST D'INGRESSOS I DESPESES ANY 2009

Ingressos

CONCEPTE	EXERCICI 2008 (€) (amb.IVA)	INCREMENT %	PREVISIONS 2009 (amb IVA)
Mitjans i entitats que han abonat factures	Cobraments efectius		sobre factures emeses
DIARI DE GIRONA	876,63 €	0,0%	876,63 €
DIARI DE SABADELL	512,14 €	0,0%	512,14 €
DIARI DE TERRASSA	512,14 €	0,0%	512,14 €
EL 9 NOU	512,14 €	0,0%	512,14 €
EL MUNDO	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
EL MUNDO DEPORTIVO	2.048,62 €	0,0%	2.048,62 €
EL PAÍS	3.072,94 €	0,0%	3.072,94 €
EL PERIÓDICO	3.072,94 €	0,0%	3.072,94 €
EL PUNT	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
EL TEMPS	512,14 €	0,0%	512,14 €
LA VANGUARDIA	3.072,94 €	0,0%	3.072,94 €
REGIÓ 7	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
SEGRE	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
SPORT	2.048,62 €	0,0%	2.048,62 €
CATALUNYA RÀDIO	1.934,65 €	0,0%	1.934,65 €
COM RÀDIO	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
CANAL CATALÀ MARESME	512,14 €	0,0%	512,14 €
ONDA RAMBLA			
CATALUNYA	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
RNE	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
SER CATALUNYA	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
BTV (Informació i Comunicació de Barcelona, S.A.)	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TV	3.072,94 €	0,0%	3.072,94 €
TVE	3.072,94 €	0,0%	3.072,94 €
INTRACATALONIA	512,14 €	0,0%	512,14 €
AGÈNCIA EFE	1.314,94 €	0,0%	1.314,94 €
EUROPA PRESS	1.314,94 €	0,0%	1.314,94 €

CATALUNYA			
ASS. CATALANA DE LA			
PREMSA COMARCAL	512,14 €	0,0%	512,14 €
COL.LEGI DE PERIODISTES	10.075,50 €		10.075,50 €
APPEC	512,14 €	0,0%	512,14 €
TEATRAL.NET	512,14 €		512,14 €
EL NOU TV	512,14 €	0,0%	512,14 €
TRIBUNA MARESME	512,14 €	0,0%	512,14 €
MOLA TV	512,14 €	0,0%	512,14 €
SEGRE RÀDIO	512,14 €	0,0%	512,14 €
LLEIDA TELEVISIÓ	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
REVISTA WANAFRICA	512,14 €	0,0%	512,14 €
CANVI 16	512,14 €	0,0%	512,14 €
SMS25	512,14 €	0,0%	512,14 €
DEBARRIS	512,14 €	0,0%	512,14 €
INICIATIVES DIGITAL MEDIA	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
TELEVISIÓ DE MATARÓ	512,14 €	0,0%	512,14 €
LOCALIA TV	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
LA VEU D'AFRICA	512,14 €	0,0%	512,14 €
INTERVIDEO TV	1.024,29 €	0,0%	1.024,29 €
GRUP FLAIX	512,14 €		512,14 €
CRONICA.CAT	512,14 €		512,14 €
TOTAL sense tenir en			
compte factura			
CPC en concepte de			
despeses	48.461,68 €		48.461,68 €
TOTAL amb factures			
pendents d'anys anteriors	969,14 €		

Despeses

CONCEPTE	ANY 2008 (aprox.)	INCREMENT %	PREVISIONS 2009
A. Despeses de personal			
Sous fixos i salaris	21.293,35 €	una hora menys	19.700,00 €
Càrrec deute SS	150,80 €	0,0%	
Seguretat Social	8.251,02 €		8.000,00 €
TOTAL:	29.695,17 €		27.700,00 €
Impostos			
IVA	7.108,13 €	0,0%	7.108,13 €
taxes	43,50 €	0,0%	43,50 €
IRPF	2.839,78 €	0,0%	2.839,78 €
TOTAL:	9.991,41 €		9.991,41 €

B. Lloguer i manteniment			
Rbla. Catalunya 10	2910*	1,5%	2953,65*
Subministraments (telèfon, aigua, electricitat)	2910*	1,5%	2953,65*
Despeses telefon directe i ADSL	1.142,75 €	-50,0%	571,37 €
Reparacions i conservació	0,00 €		
Neteja	396,00 €	0,0%	396,00 €
Mobiliari d'oficina	0,00 €		
TOTAL:	1.538,75 €		967,37 €
C. Materials diversos			
impremta	623,92 €		547,00 €
Material d'oficina i informàtic	1.564,52 €	-50,0%	700,00 €
Correspondència	411,91*		450*
TOTAL:	2.188,44 €		1.247,00 €
D. Despeses Patronat i CIC			
Servei administració	1756,98*	1,5%	1783,34*
Gestoria, auditoria de comptes i notaries	1.489,96 €	1,5%	1.512,37 €
TOTAL:	1.489,96 €		1.512,37 €
E. Altres despeses i imprevistos			
Altres despeses	183,05 €		200,00 €
Despeses financeres	6,65 €	1,5%	6,75 €
Despeses pendents d'exercici anterior (IRPF, SS, gestors)	1.988,25 €		2.870,00 €
TOTAL:	2.177,95 €		3.076,75 €
TOTAL menys despeses assumides en factura CPC	47.081,68 €		44.494,90 €

* Són despeses que quedes assumides en la factura del Col.legi de Periodistes de Catalunya

RESULTATS PRESSUPOST ANUAL ESTIMAT

TOTAL INGRESSOS	60.159,49 € (efectius sumant saldo)	60.164,15 € (afegint saldo)
------------------------	--	------------------------------------

	de 31.12.07 i aportacions d'anys anterioris	banc a 31.12.08 segons comptes i sobre factures emeses al 2009 sense incloure
	interessos i ingressos SS)	factures pendents d'anys anterioris
TOTAL DESPESES	47.081,68 €	44.494,90 €

PROJECTE DE REFORMA DEL CIC

La proposta de reforma és concretada per la presidència en el següent document:

“La crisi general té el seu efecte als mitjans de comunicació com tots sabem. Però ja fa uns anys que alguns mitjans han començat a retallar les redaccions i també a prejubilat als seus periodistes més veterans. Això té conseqüències en la qualitat i en definitiva en el respecte dels principis i valors de la professió.

Aquí no en tenim proves, però a la Gran Bretanya, la Fundació Media Standard, dedicada a temes d'ètica, qualitat, periodisme i democràcia etc..., ha fet un estudi que detecta que un periodista escriu tres vegades més articles avui que el 1985 i que els editors que repassaven els textos i feien comprovació de fets a publicar quasi han desaparegut. Això té un efecte en la qualitat del producte informatiu i ha provocat una caiguda de confiança dels ciutadans en els mitjans de comunicació.

Entre nosaltres, el Consell de la Informació de Catalunya, al igual que en el model britànic, també passa per les seves hores més baixes. Poca gent el coneix, arriben menys queixes i no tenim diners ni infraestructures per operar d'ofici. A més, hi ha mitjans que, encara que paguen, no s'hi comprometen.

La crisi dels mitjans de comunicació, la competència entre mitjans, la pèrdua de valors del periodisme i la omnipresència dels intrusos que es fan passar per periodistes quan fan espectacle de baix nivell sense ètica ni moral, fa el CIC més necessari que mai.

Aquests darrers temps hi ha un gran debat públic sobre l'ètica i els principis i la pràctica del periodisme, però el Consell no està dissenyat per reaccionar davant d'això. I hem callat perquè de moment, està dissenyat com institució mediatra. Però creiem que el CIC ha d'estar implicat en el debat ètic que hi ha a la nostra societat.

En la situació actual, el CIC, a més de recollir les queixes dels ciutadans i tractar de resoldre-les, hauria de ser una institució que també es dediqués a la defensa del periodisme honest, rigorós i independent. Hauria d'ajudar als periodistes a millorar la feina a base de tasques preventives. Avui més que mai es necessiten instàncies per recordar als periodistes i als ciutadans que el manteniment dels valors ètics del periodisme és fonamental per a la salut democràtica del país.

Per tal d'aconseguir que el CIC faci el servei públic que ha de fer cal una reforma. Però es tracta de una reforma integral. De fet, a la reunió del Ple del CIC de data 8 d'octubre de 2008, els consellers ja van expressar la necessitat de refundar la institució. Per fer-ho proposo nomenar una comissió de reforma –petita perquè sigui executiva- formada per membres del Patronat i/o el Consell, més persones que sabem que poden contribuir a fer una bona reforma.

Aquesta reforma estudiaria els següents punts:

1. Pressupost: es va triar que tot fos voluntari –menys una secretaria- per tal de no haver de demanar diners i no dependre de ningú. El funcionament bàsic es paga amb els diners que aporten els mitjans de comunicació que hi participen i el Col·legi de Periodistes.

La realitat és que som molt independents però sense pressupost no podem donar el servei públic que s'espera d'un Consell de la Informació. I la situació d'avui és la conseqüència d'aquesta manca de diners.

Ens cal millorar i ampliar la participació de la societat i que la societat ens conegui,

Per tant, proposo que estudiem d'ampliar els ingressos a base de donacions d'altres fundacions de Catalunya del sector de la cultura, i la premsa i la defensa de la democràcia, d'ONG's i l'Administració de la Generalitat.

L'administració és lògic que financi el CIC perquè és un servei públic i pugui actuar com a tal defensant els interessos dels ciutadans, però serà un participant més. No tindrà cap poder especial, sinó una representació al Patronat com els altres patrons. L'objectiu del CIC continua sent mantenir la independència de totes les institucions i forces polítiques.

- Hem de mantenir la independència i també independitzar-nos del Col·legi de Periodistes, el qual té el gran mèrit d'haver ajudat moralment i econòmicament durant més de deu anys a que el CIC fos possible i tingués una seu. Independència no vol dir que deixem de col·laborar perquè moltes activitats les haurem de fer conjuntament perquè la major part dels nostres interessos són els seus.

2. Patronat, s'haurà d'adaptar a la nova realitat dels qui financen el Consell. Segurament i això és el que s'ha de parlar i decidir, haurà de representar els donants i la societat catalana a través de les seves associacions i fundacions, encara que periodistes i empresaris de premsa hi tinguin un paper més o menys destacat.

3. La presidència del Consell i el Consell també s'hauran de reformar des de la fórmula de nomenament, fins a la composició, funcions etc... També hi podrien participar representants de les entitats socials que financin el Consell. Per tant estem parlant d'un canvi de reglament i d'estatuts.

4. Activitats.

Per què volem més pressupost:

Per poder servir a la societat catalana i ajudar a millorar la qualitat de la informació, cosa bàsica per reforçar la societat democràtica. A més de tramitar i donar resposta a les queixes dels ciutadans, el Consell hauria de fer les següents activitats, entre d'altres que puguin ser suggerides:

- Poder actuar d'ofici en casos en els que no hi ha queixa dels ciutadans, però en els que s'han violat els principis i valors ètics del periodisme.
- Endegar una tasca preventiva: no cal esperar a que es produeixi una violació ètica, el Consell hauria d'organitzar activitats amb els periodistes per ajudar-los a reflexionar sobre la feina que fan i els principis ètics. Es tractaria d'ajudar-los amb cursos, publicacions, conferències a ser millors periodistes, respectant els principis i valors de la professió. D'aquesta manera, es contribuiria a millorar la qualitat del periodisme en general.
- Fer estudis sobre determinats temes ètics que siguin útils per els periodistes i la societat.
- Defensar públicament el dret a la informació, la llibertat d'expressió, els valors de la professió periodística, tot participant en el debat sobre ètica de la informació, que hi ha a la societat catalana.

- Convocar un premi de “periodisme ètic” per premiar aquells periodistes que fan la seva feina amb especial cura i respecte del Codi Deontològic.
- Per fer tot això, no n’hi ha prou amb una secretària com la que tenim actualment, i molt bona, per cert. Necessitem, un petit equip de persones que treballin per el CIC regularment. A més, es podria proposar a les facultats de periodisme que ens enviïn becaris interessats en l’ètica per a fer pràctiques al Consell. També, es podria fer un acord amb les facultats de Dret o el Col·legi d’Advocats perquè el CIC pugui comptar amb advocats en pràctiques. Tot això reforçaria el mínim staff disponible.

5. Comunicació. El Consell ha d’estar més en contacte amb la societat, que l’ha de conèixer, valorar i utilitzar. Per això, cal una campanya d’informació, però també actuar amb una major transparència perquè els periodistes i la societat, en general, puguin saber puntualment quines queixes hi arriben i com es resolen.

6. El Consell ha de tenir un local propi i digne, amb infraestructura suficient per poder treballar en condicions, rebre visites etc...El Col·legi de Periodistes ha cobert les nostres mancances en aquest aspecte amb la màxima generositat, però potser és hora de caminar per nosaltres mateixos. Per tant, també és important tenir una pàgina web diferenciada.

Si creiem que ens mereixem tenir un Consell de la Informació, l’hem de reformar seriosament i que existeixi amb totes les de la llei, i no d’amagat. Els ciutadans tenen dret a tenir un òrgan d’autoregulació que defensi els seus interessos davant les vulneracions ètiques i quan es fa mal periodisme.

Per tant, la administració s’hi ha d’implicar sense voler dominar, els diferents mitjans de comunicació han de renovar la seva confiança i compromís amb el CIC i els periodistes han de veure que és un instrument que els pot ajudar a fer millor la seva feina, a ser competents respectant els principis i valors periodístics. Es tracta d’una professió encarregada de realitzar el dret dels ciutadans a la informació que estableix la Constitució i la societat hi ha de poder confiar plenament. El Consell ha de treballar per ajudar a que això sigui possible.”

Els patrons assistents fan una valoració positiva de la proposta. En particular, el patró senyor Blanco assenyala que cal fer un pla estratègic i realitzar la reforma en petites fases i aprofitar les xarxes informatives de les que es disposa, i més concretament la web. El senyor Rius assenyala que s’ha de millorar però que el principal valor del CIC és ara mateix la seva independència. El patró Alsius fa referència a la projecció que s’ha aconseguit en el camp de la comunicació comercial amb entitats com Autocontrol i que seria necessari aconseguir semblants fites en el camp de la informació a través d’estratègies de marketing tal com ha fet aquesta Associació.

El Patronat dona la seva aprovació sobre els aspectes generals de la reforma. La presidenta agraeix la confiança manifestada i assenyala que quan hi hagin accions més concretes seran comunicades als patrons. També al CIC que és el que ha de col·laborar més directament en aquest reforma.

RESSENYES DELS ACORDS DEL CIC CORRESPONENTS A L'ANY 2008

RESSENYES DELS ACORDS PRESOS DURANT L'ANY 2008

Expedient núm. 7/2007

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández Laborda contra el programa emès per Telecinco en data 29 d'octubre de 2007 titulat "Racismo: amenaza en la calle", per considerar que vulnera el criteri 12 del Codi Deontològic en tant que considera que fa un espectacle i dramatitza sobre uns fets rellevants i seriosos.

PONÈNCIA: És dubtós que en veure el reportatge, ningú adoptés posicions racistes. El dit reportatge està dedicat íntegrament a explicar com es preparen, com actuen impunement i com justifiquen els seus atacs físics els grups d'estètica *skin*, *neonazis*, *caps rapats*, *creus gamades*, *neofeixistes*, etc. La dita gent es va posar voluntàriament davant la camera amb el cap cobert per un passamuntanyes i la veu distorsionada. Expliquen com es preparen mentalment llegint llibres sobre el nacionalsocialisme hitlerià. Com s'entrenen, mentre el "mestre" dóna detalls de quina manera s'ha de fer servir el bat de beisbol o el puny americà, per fer problemes de mans d'ex-militars de l'Europa de l'Est. Es presenten com a espanyols purs i salvadors d'Espanya per lliurar-la de "*gusanos*" com els immigrants, els homosexuals o creients de qualsevol fe, que no sigui la catòlica.

ACORD: De l'anàlisi del reportatge emès per Telecinco no es pot extreure que es vulneri cap dels punts del Codi Deontològic, en tant que no incita al sentiment racista o a la pràctica de la violència sinó que explica uns fets amb la intervenció de casos reals.

Expedient núm. 8/2007

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández Laborda contra el programa de Telecinco "El Buscador" de data 3 de novembre de 2007 per donar unes imatges on es veu a una menor sense tenir els ulls tapats, per parlar d'uns fets delictius fet que hauria vulnerat el criteri 11 del Codi Deontològic.

PONÈNCIA: Vist el programa dues vegades, no s'ha aconseguit veure cap “...menor sense tenir els ulls tapats, per parlar d'un fet delictiu”, com diu el senyor Fernández Laborda.

L'única nena que surt durant tot el programa és la britànica *Madeleine*, desapareguda, mentre s'explica en quina situació es troba la investigació, segons informacions de la policia portuguesa. Les imatges de la nena corresponen a les mateixes fotografies facilitades pels pares i la Interpol, per tal d'intentar que algú la reconegués. Es veuen els germans petits de la dita nena amb la cara tapada.

En dues ocasions hi ha un primer pla d'un nen o d'una nena - no es pot saber- la durada de la qual no arriba al segon i mig. Per ser les úniques que es varen aconseguir, són exactament les mateixes imatges que, en els dies de la notícia, es van emetre en els informatius de totes les televisions del país. Per tant, que no hi ha cas, perquè no hi ha víctima.

ACORD: Del visionat del programa emès per Telecinco no es pot extreure que es vulneri el criteri 11 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya.

Expedient núm. 9/2007

ASSUMPTE: Escrit de queixa de Bernat Aviñoa, de SOS Racisme Catalunya, contra el diari El Punt per una crònica titulada “Catalans políglotes”, signada per David Marca i publicada a VilaWeb amb data 29/10/2007. Considera que és un discurs “caracteritzat pel seu racisme lingüístic cap a l' idioma castellà i que “discrimina i ridiculitza clarament a totes aquelles persones que són nouvingudes i no parlen el català”, un argument que, segons el comunicant, vulnera els codis ètics i morals de la professió. I afegeix que “aquest tractament de la informació”, sota el meu punt de vista, transgredeix els criteris 2 i 12 del Codi Deontològic.

PONÈNCIA: En primer lloc, no es tracta d'un tractament informatiu, com exposa el lector en el segon paràgraf del seu escrit, si bé al començament es refereix a una crònica. És, efectivament, una crònica –gènere més literari que periodístic, escrita en primera persona i ambientada en aquest cas en un viatge ferroviari dins el territori català. L'autor es lamenta de no hagué pogut fer-se entendre en la seva llengua ni haver sentit una sola paraula en català dels empleats dels serveis públics o privats amb els qui va tractar al llarg de la seva peripècia, mentre que ell, explica, s'esforça en parlar la llengua pròpia dels països que visita.

No hi trobo, tampoc, una premeditada actitud racista en el comportament del escriptor, atès que distingeix entre els immigrants “nets i polits” i els que “van bruts i fan un tuf repugnant”. La seva queixa la palesa pel que fa a la llengua i al fet de que dos viatgers de color, amb els qui va compartir un tram del viatge (i parlà amb ells en castellà), van arribar a Catalunya fa dos anys i no parlen ni un mot en aquesta llengua. Tanmateix, en un restaurant del centre de Barcelona, tampoc és atès ni comprès en català. Tot això expressat amb l’estil i les tècniques comunicatives pròpies del signant de la crònica, qui reclama, entre un malestar irònic, el dret a una part del que configura la seva identitat, com ara la llengua.

ACORD: Es considera que el contingut de la crònica no dóna motius per pensar en una conculcació dels criteris que conformen el Codi Deontològic de la professió.

Expedient núm. 1/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l’Ajuntament de Calonge contra la publicació La Proa, diari del Baix Empordà, per considerar que es vulnera el criteri 1 i 2 del Codi Deontològic per determinades afirmacions utilitzades als textos i que lesionen en gran mesura la imatge tant de la institució com del municipi.

AL·LEGACIONS: En resum, pel que fa a la portada, la publicació ddiu que es basa en una crònica del diari El Punt i es “ratifiquen en allò que van expressar” atès que els temes que estan tractant no estan suficientment clars. Sobre el sondeig usat en el titular de la portada, considerat que “no hem perjudicat a ningú”. En quant a la informació sobre Armonia Resort destaca que “les afirmacions que fan estan documentades judicialment”.

PONÈNCIA: La ponència analitza les diverses pàgines de la publicació sobre les quals es presenta la queixa i de conformitat amb aquestes apreciacions s’arriba al següent acord.

ACORD: El CIC considera que La Proa no ha observat una aplicació acurada de l’esperit i lletra dels criteris 1 i 2 del CD. No obstant, no es dedueix en cap cas l’acceptació i ratificació l’acceptació i ratificació de les conclusions i punts de vista personals expressats per l’alcalde, sobre les raons i conseqüències dels escrits objecte de la queixa.

Expedient núm. 2/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora Mª Dolores López Hermoso contra el Diari de Sabadell per una carta anònima publicada a l’espai “Correu del Lector” en data 1 de juliol del 2006 en relació al seu fill Adrián R. L., menor d’edat i discapacitat.

La notícia, segons la comunicant, transcendí dins els àmbits municipals i es va publicar una carta anònima al Diari de Sabadell amb l' història completa del fill, així com dades personals, noms i cognoms de la família, història de la tragèdia familiar (uns altres dos fills nadons moren poc després de néixer), nom del centre escolar i problemàtica amb els diferents centres escolars de la zona.

AL·LEGACIONS

El director del mitjà exposa entre d'altres punts que l'escrit es va publicar perquè va semblar als responsables del Diari un excel·lent exemple "d'una mare valenta que lluita i denuncia una situació de discriminació i injustícia vers el seu fill en no acceptar-lo sis dels esplais de Sabadell". Al mateix temps, van pensar que la família ho volia fer públic, com en altres ocasions havien fet altres pares en casos similars, a través del regidor d' Educació. Publicada la carta, en cap moment la família del nen s'ha dirigit al Diari de Sabadell, i sí que ho ha fet a l'Ajuntament.

Explica que, un cop investigats els fets, resulta que el funcionari encarregat de enviar l'escrit al diari es va confondre i, en comptes d'incloure en el sobre un text sobre un tema que res no tenia a veure amb el cas, va enviar un informe sobre el nen Adrián que l' alcalde havia demanat.

PONÈNCIA

La ponència considera que s' ha produït un seguit de malentesos entre el Diari de Sabadell i els serveis municipals de referència, així com a l'estructura de la publicació (secretària i corrector), malentesos que tenen una clara víctima mediàtica en el nen Adrián Ruiz i la seva família.

ACORD

El CIC resol que s'ha vulnerat l'article 11 del Codi Deontològic a l'hora d'informar sobre un menor i no s'han tingut en conte els criteris 2 i 9.

També fer menció al Diari de Sabadell del punt 3 del Codi Deontològic referent a les rectificacions de les informacions.

Expedient núm. 3/2008

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Jaume Padrós contra la Revista del Vallès per una informació apareguda a un article, de data 17 de febrer de 2006, en relació amb dos professionals metges.

PONÈNCIA

Sense entrar en l'origen i el desenvolupament de la llarga polèmica entorn la gestió de la ja clausurada Policlínica del Vallès Fundació Privada (polèmica que ve de lluny i que no és de la nostra incumbència), el Consell de la Informació de Catalunya creu que la publicació de la fotocòpia de la carta d'un metge a un col·lega seu entorn la patologia d'una pacient, amb el nom i cognom de la malalta,

vulnera els criteris 6 (protecció estricta de la confidencialitat sobre salut o malaltia d'una persona) i 9 (respecte pel dret de les persones a la pròpia intimitat i imatge especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia) del Codi Deontològic dels Periodistes catalans.

ACORD

El Consell estima que s'han vulnerat els criteris 6 i 9 del Codi Deontològic si la Revista del Vallès no demostra la autorització de la pacient per publicar la carta manuscrita.

COMPOSICIÓ DEL PATRONAT I DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA ANY 2009

- *Composició del Patronat de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya*

PRESIDENTA

Llúcia Oliva

Periodista. Ex-reportera del programa de TVE "En Portada". Ha estat corresponsal de TV3 als Estats Units i de TVE a l'antiga Unió Soviètica i a Rússia. Ha fet periodisme d'investigació històrica, ha dirigit programes informatius a TVE Catalunya i, anteriorment, va treballar als diaris Tele/eXpres, Catalunya/Express i Avui.

SECRETARI GENERAL

Josep Maria Cadena

Periodista. Va ser membre de les juntes directives de l'Associació de la Premsa de Barcelona i vice-president del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Ha estat subdirector-fundador del diari AVUI i, actualment, és crític d'art de "El Periódico".

PATRONS

Pedro L. Yúfera

Exerceix com advocat des de l'any 1979. És soci i fundador de Yúfera & Giménez Torres Abogados, amb despatxos a Barcelona, Tarragona, Madrid, Marbella i Alacant. És llicenciat en Ciències Polítiques i Sociologia per la Universitat Complutense de Madrid (1987) i diplomat dels Cursos sobre les Comunitats Europees del Ministeri d'Afers Estrangers (Escola Diplomàtica 1980).

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País" i gerent de "El Periódico de Catalunya".

Josep Carles Rius

Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Llicenciat en Ciències de la Comunicació per la UAB i diplomad en la Unió Europea. És sots-director de La Vanguardia i professor de Periodisme de la UAB. A La Vanguardia, ha estat al front de Societat, La Revista i actualment del Magazine. Va començar a El Camp de Tarragona, va ser redactor d'economia a "El Noticiero Universal" i de TVE a Catalunya. Ha estat comentarista al programa "El Balcó" de la cadena Ser i a lcat fm i va ser cap de secció a El Periódico.

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme, guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, és professor de la Universitat Pompeu Fabra i vicedegà dels estudis de Periodisme.

Josep Maria Blanco

Doctor en ciències de la informació per la UAB i des del 2003 professor titular del Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat de la Facultat de Ciències de la Comunicació. Va ser membre fundador i president de l'Associació Internacional de Joves Investigadors de la Comunicació (1997-2001). Actualment, és degà de la Facultat de Ciències de la comunicació de la UAB.

Montserrat Minobis

Llicenciada en Filosofia i Lletres i en Ciències de la Informació. Ha treballat sobretot a ràdio (Ràdio Popular de Figueres, Ràdio España a Catalunya, Ràdio 4,...). Ha estat presidenta de l'Associació de Dones Periodistes i degana del Col·legi de Periodistes. Actualment dirigeix les emissores de ràdio de la Generalitat i és professora a la UPF.

Teresa Palahí

Màster en Direcció i Administració d'Empreses per l'Institut de Empresa de Madrid. Des de 1988 en què va ser cap de vendes de l'Agència Administrativa de l'ONCE ha assumit diferents reptes i responsabilitats dins de l'organització. L'any

1999 és nomenada delegada territorial de les Illes Balears i l'any 2000, delegada territorial de Catalunya, càrrec que ocupa actualment.

Miquel Vilardell

Catedràtic de Medicina i Cap del Servei de Medicina Interna de l'Hospital de la Vall d'Hebron Vicepresident Primer del Col·legi de Metges de Catalunya.

Miquel Tresserras

Catedràtic d'Història del Pensament Contemporani a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL, d'on actualment és degà. Antic col·laborador del diari AVUI, ha publicat nombrosos treballs sobre educació, filosofia, pensament i llenguatge. És director de Trípodos, revista de comunicació, pensament i llenguatge.

- *Composició del Consell de la Informació de Catalunya*

El CIC està constituït per la presidenta, Llúcia Oliva, el secretari general, Josep Maria Cadena, i els següents vocals:

VOCALS:

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme. Guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, professor titular de la UPF i vicedegà dels Estudis de Periodisme.

Marc Antoni Broggi

Cap de cirurgia de l'Hospital Germans Trias i Pujol. Professor titulat a la Universitat Autònoma de Barcelona. President de la Societat Catalana de Bioètica. Membre de la Comissió Assessora de Bioètica de Sanitat. Membre de la Comissió Deontològica del COMB.

Salvador Cardús

Doctor en Ciències Econòmiques per la UAB. Professor titular de Sociologia. Va ser creador i director de la revista Crònica d'Ensenyament. Ha estat sots-director del diari Avui i col·labora a la premsa (Avui, La Vanguardia, El Punt,...), ràdio i televisió.

Núria Gispert

Diplomada en Magisteri. Ha estat regidora de l'Ajuntament de Barcelona, directora de Càritas Barcelona i presidenta de Càritas Espanyola. Actualment és vocal del Consell Assessor de la Fundació Pere Tarrés i vocal del Consejo Deontológico de la Asociación de la Prensa així com Vocal de Trini Jove. Ha obtingut la Creu Sant Jordi

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País" i gerent de "El Periódico de Catalunya".

Romà Guardiet

Llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona. Estudis de postgrau a la Universitat de Manchester. Director de cinema i televisió. Professor i coordinador del Departament de Comunicació Audiovisual de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull.

Roger Jiménez

Llicenciat en Periodisme a la Universitat de Navarra; redactor i redactor en cap de l'agència Europa Press, director de Efe a Catalunya, sotsdirector i director adjunt de La Vanguardia, corresponsal a Londres i a Roma, primer defensor del lector d'aquets diari. Va presidir la Associació de la Premsa de Barcelona (1981-83), i és autor dels llibres "Les desventures de Post Aventura" i "Imperio Berlusconi". Actualment és professor de Periodisme a la Universitat Internacional de Catalunya.

Manuel Parés

Catedràtic emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona. Coordinador de la Càtedra Unesco de Comunicació. President d'honor i ex-president de la IAMCR. Autor de nombrosos llibres.

Santiago Ramentol

Doctor en Ciències de la Comunicació. Periodista. Ha estat director dels informatius diaris en català de TVE, de Ràdio Estel, del diari "Avui" i de la revista "Ciència & Vida". Professor titular de Comunicació Científica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Director General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisual de la Generalitat de Catalunya.

Teresa Sandoval

Economista. Assessora fiscal. Professora associada del Departament d'Hisenda Pública a la Universitat de Barcelona (1987-1992). Professora de matèries tributàries a EADA (1985-1992). Ex-regidora de l'Ajuntament de Barcelona (1995-1999). Consultora. Diverses col·laboracions en mitjans de comunicació i editorials.

Joan Pere Viladecans

Pintor amb projecció internacional. La seva obra plàstica té un profund sentit reflexiu sobre la natura i la condició humana. També col·labora habitualment en la premsa diària com articulista.

José Ramon González Cabezas

Llicenciat en Romàniques (UB) i Ciències de la Informació (UAB): Ha realitzat tota la seva carrera a La Vanguardia, on va ingressar l'any 1974 com a redactor de la secció local-comarcal. Va ser membre de la Junta de Govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya, redactor-ponent del Codi Deontològic dels Periodistes a Catalunya i professor associat de Deontologia Periodística a la UPF.

* * * *

MITJANS ADHERITS AL CIC

Mitjans de comunicació i associacions

- AVUI
- DIARI DE GIRONA
- DIARI DE SABADELL
- DIARI DE TERRASSA
- EL 9 NOU
- EL MUNDO
- EL MUNDO DEPORTIVO
- EL PAÍS
- EL PERIÓDICO
- EL PUNT
- EL TEMPS
- LA MAÑANA
- LA VANGUARDIA
- REGIÓ 7
- SEGRE
- SPORT
- CATALUNYA RÀDIO
- COM RÀDIO
- ONDA RAMBLA CATALUNYA
- RNE
- SER CATALUNYA
- BTV (Barcelona Televisió)
- CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TELEVISIÓ
- TVE Catalunya
- Agència INTRACATALONIA
- AGÈNCIA EFE
- EUROPA PRESS CATALUNYA
- ACPC (Associació Catalana de la Premsa Comarcal)
- APPEC (Associació de Publicacions Periòdiques en Català)
- COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA
- EL 9 TV
- TRIBUNA MARESME
- ARAN INFORMACION
- MOLA TV
- SEGRE RÀDIO
- LLEIDA TELEVISIÓ
- REVISTA WANAFRICA
- CANVI 16
- DEBARRIS (l'Independent de Gràcia i Independent de Barberà)
- OLOT TELEVISIÓ
- RÀDIO OLOT
- IDM (Iniciativas Digital Media)
- LOCALIA TELEVISIÓ
- RUBRICATA
- LA VEU D'ÀFRICA
- INTERVIDEO
- TELEVISIÓ DE MATARO
- REVISTA TOUMAÏ
- TELEVISIÓ DE SANT CUGAT
- GRUP FLAIX
- L'Era, Espai de Recusos Agroecològics
- Grup Comunicació 21
- CANAL CATALÀ MARESME
- TEATRALNET
- SMS25
- DIARI ATENEU
- CRONICA.CAT

ANNEXOS

Recomanacions sobre el tractament de la violència masclista als mitjans de comunicació

Consideracions generals

Les Recomanacions sobre el tractament de la violència de gènere als programes informatius i d'entreteniment als mitjans de comunicació, publicades l'any 2004, van ser fruit d'una iniciativa col·lectiva per part dels agents socials implicats. De forma conjunta, per mitjà de la Regidoria de la Dona de l'Ajuntament de Barcelona i del Col·legi de Periodistes de Catalunya, es va engegar una comissió de treball a la qual es van sumar l'Institut Català de les Dones, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, el Consell de la Informació de Catalunya i l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. A banda de les institucions, s'hi van adherir, així mateix, els diferents mitjans de comunicació catalans i representants dels cossos de seguretat —Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil i Policia Nacional. Durant un any es van reunir per elaborar unes pautes de tractament de les informacions relatives a la “violència de gènere” i detectar-ne les dificultats i les males pràctiques.

Posteriorment, i amb la finalitat que aquesta feina reflexiva tingués una aplicació efectiva, els serveis tècnics del Consell de l'Audiovisual de Catalunya van adaptar el contingut del document resultant en dotze punts i en forma de recomanacions.

En el transcurs d'aquests anys s'han aprovat tant a escala nacional com estatal diverses lleis que fan necessari revisar i adaptar les Recomanacions a la normativa vigent.

L'Àrea d'Igualtat i Ciutadania de la Diputació de Barcelona —creada l'any 2005—, el Programa de Seguretat contra la Violència Masclista —creat el 2007— del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya i l'Observatori de les Dones en els Mitjans de Comunicació s'han sumat al treball desenvolupat durant aquest 2009 per revisar aquestes Recomanacions.

Pel que fa a l'àmbit legislatiu, i en relació amb Catalunya, la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista estableix la definició de “violència masclista”, tot indicant que “el masclisme és el concepte que de forma més general defineix les conductes de domini, de control i d'abús de poder dels homes sobre les dones i que, alhora, ha imposat un model de masculinitat que encara és valorat per una part de la societat com a superior” (preàmbul, l).

Així, i d'acord amb l'article 3 de la Llei 5/2008, s'entén per violència masclista la que “s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, les intimidacions i les coaccions, tingui com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat”. Per això, en 2 aquestes Recomanacions, i d'acord amb la llei, es canvia el terme “violència de gènere” pel de “violència masclista”.

Un altre aspecte innovador d'aquesta llei és l'enumeració, en l'article 5, d'alguns dels àmbits en què es pot manifestar la violència masclista, com ara la parella, la família, l'àmbit laboral, social o comunitari.

És important remarcar que l'aprovació de lleis relacionades amb la violència masclista com la Llei 5/2008 i la Llei orgànica 1/2004 fa que alguns punts que anteriorment formaven part de les Recomanacions passin ara a ser un mandat legal i, per tant, de compliment obligat. És el cas, per exemple, del precepte que prohibeix elaborar i difondre continguts i anuncis publicitaris que incitin a la violència masclista o la justifiquin o la banalitzin; o el precepte que exigeix excloure els elements morboses de les notícies sobre fets relacionats amb la violència masclista. En aquest mateix sentit, la Llei 22/2005 de la comunicació audiovisual de Catalunya prohibeix la

difusió del nom, la imatge o les dades que permetin identificar els menors en casos en què, amb el consentiment o sense dels pares o dels tutors, se'n pugui malmetre l'honor, la intimitat o la imatge, particularment si apareixen com a víctimes, testimonis o persones inculpades.

Així mateix, els mitjans de comunicació, com un dels espais de creació i de transmissió d'imatges i d'estereotips més poderosos de la societat actual, mereixen un títol complet en l'articulat de la Llei 3/2007 per a la igualtat efectiva entre dones i homes. El mandat estableix que tots els mitjans de comunicació respectaran la igualtat entre dones i homes, tot evitant qualsevol forma de discriminació (article 39). Tenint en compte que les Recomanacions s'adrecen als mitjans de comunicació, no es pot passar per alt el tractament dels diferents codis deontològics de la professió periodística amb relació a la conducta ètica que els i les professionals del periodisme i la comunicació han de tenir en compte en l'exercici diari de la seva tasca professional, sense oblidar el document més recent de la Federació Internacional de Periodistes (FIP), de maig de 2009, titulat Ètica i gènere: igualtat a les sales de redacció. Declaració de Brussel·les, que remarca la importància de la professió periodística a l'hora de millorar la qualitat informativa i la contribució dels mitjans a l'eradicació de la violència masclista.

Tot i això, l'efectivitat d'aquestes Recomanacions requereix el compromís i la responsabilitat de les empreses de mitjans de comunicació, així com la inclusió d'unes pautes específiques sobre el tractament de la violència masclista als llibres d'estil i als convenis col·lectius.

En aquest marc, es fan les Recomanacions següents:

1. Tractar la violència masclista com una violació dels drets humans i un atemptat contra la llibertat i la dignitat de les persones.

Tal com diu la Llei 5/2008, la violència masclista és "un impediment perquè les dones puguin assolir la plena ciutadania" (preàmbul, l).

Convé donar informació sobre violència masclista mitjançant diversos formats i gèneres periodístics, per ajudar a visualitzar el fenomen en tota la seva complexitat. Els maltractaments són, alhora, un delictes i un problema social. Caldria no fer difusió de casos particulars a través dels mitjans si no n'existeix una denúncia prèvia davant dels organismes oficials pertinents per tal de protegir la integritat de les persones afectades.

2. Seleccionar i diversificar les fonts d'informació.

Cal evitar recollir testimonis del veïnat i dels familiars, si no tenen dades concretes i aprofitables. És contraproductiu involucrar-hi terceres persones si no tenen una vinculació directa amb el cas, encara que hi tinguin lligams de parentiu o sentimentals, així com aquelles que només hi estan relacionades circumstancialment. És recomanable l'ús de fonts qualificades, especialitzades i de solvència contrastada, que siguin les més adequades en cada cas. Cal identificar les fonts de la manera més concreta possible.

És convenient que els i les periodistes i les empreses de mitjans de comunicació exerceixin la seva tasca d'acord amb els principis professionals i les normes ètiques. És important considerar, tant en les decisions com en la tria de fonts informatives i testimonis, l'objectiu periodístic que es persegueix, el context en què s'emmarca el fet i l'impacte i les conseqüències que se'n poden derivar segons com es tracti la informació.

3. Fer visibles les aportacions de les dones i presentar-les amb tota la seva autoritat.

Es recomana que en el tractament de la informació les dones siguin presentades amb tota la seva autoritat i respecte, fent-ne visibles les aportacions en tots els àmbits de la societat i considerant l'experiència com a font documental de primera importància.

4. Respectar el dret a la intimitat de les persones agredides i la presumpció d'innocència de les persones agressores.

Convé preservar l'anonimat de les persones afectades i respectar sempre la decisió sobre la difusió de la seva identitat. S'ha de recordar que, pel que fa als i les menors, l'article 81 de protecció de la infància i l'adolescència de la Llei 22/2005 de la comunicació audiovisual a Catalunya prohibeix difondre'n el nom, la imatge o altres dades que en permetin la identificació en casos en què, amb el consentiment o no dels pares o tutors, en puguin quedar afectats l'honor, la intimitat o la pròpia imatge i, particularment, si apareixen com a víctimes, testimonis o inculpats amb relació a la comissió d'accions il·legals.

Cal respectar, també, la decisió dels cossos de seguretat respecte de la difusió, o no, de determinada informació que pot influir en el procés de la investigació. S'ha d'evitar sempre que les informacions publicades permetin arribar a conclusions prematures sobre els fets abans d'una resolució judicial.

Cal tenir en compte que les dones retingudes en operatius policials sobre casos d'explotació sexual poden ser les víctimes d'aquesta explotació. Per tant, es fa necessari tenir cura en tot moment de la intimitat d'aquestes dones, de la seva presumpció d'innocència i, en particular, per raons de seguretat i de protecció, no difondre'n la imatge. En aquest sentit, es recomana evitar tota difusió d'imatges de càmera oculta i/o d'imatges sense autorització expressa.

5. Respectar la dignitat de les persones agredides i de persones del seu entorn familiar o veïnal i no mostrar-les mai sense el seu consentiment previ.

S'ha d'evitar l'assetjament de la persona agredida i de les persones del seu entorn per part dels i de les professionals dels mitjans de comunicació. Cal esperar que la persona afectada es recuperi abans de mostrar-la als mitjans. És preferible oferir el testimoni d'altres dones o entitats expertes que poden parlar de la seva recuperació i del procés de reparació dels danys soferts.

6. Usar conceptes i terminologia que s'ajustin a la definició dels fets.

En tots els gèneres i els continguts dels mitjans de comunicació convé fer un tractament mediàtic igualitari de dones i homes, evitant els estereotips i tòpics que frivolitzen i banalitzen el tractament dels casos de violència masclista. Cal evitar les adjectivacions que puguin contribuir a una justificació implícita de l'agressió. S'ha de recordar que l'elaboració i la difusió de continguts i de publicitat que incitin a la violència masclista, la justifiquin o la banalitzin resten prohibides, d'acord amb l'article 22 de la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

7. Fer visible la violència masclista que opera de forma més soterrada i que costa més de reconèixer: la violència psicològica, l'econòmica o la que es dona en els àmbits social i laboral, i els seus efectes devastadors en les dones i en les seves filles i fills.

8. Evitar el sensacionalisme i el dramatisme, tant pel que fa a la forma com pel que fa al contingut de les informacions sobre violència masclista.

Totes les imatges i tots els textos han de ser respectuosos amb la dignitat de les persones. Per això, s'han d'evitar les descripcions detallades, escabroses o impactants.

Cal evitar també confondre situacions de violència masclista amb altres possibles conflictes. Amb relació al fenomen de l'explotació sexual, cal emmarcar-lo sempre en el context de la violència masclista, i convé no confondre la prostitució, el tràfic i l'explotació sexual de dones i nenes.

S'ha de tenir una cura especial de les informacions sobre mutilacions genitals femenines i matrimonis forçats, que normalment afecten menors.

D'acord amb l'article 23 de la Llei 5/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista, els mitjans de comunicació social gestionats o finançats per les administracions públiques de Catalunya, en les notícies sobre fets relacionats amb la

violència masclista, han d'excloure tots els elements que els puguin donar un caire morbós i que vagin en contra dels principis de la professió periodística a Catalunya.

9. En qualsevol mitjà, cal escollir només aquelles imatges que aportin informació i evitar concentrar l'atenció en les persones agredides i en les del seu entorn.

Preservant el contingut i l'objectivitat de les informacions, cal procurar que totes les imatges siguin impersonals, neutres, que no permetin identificar el lloc dels fets ni relacionar-hi persones concretes. Convé valorar quines són les imatges imprescindibles i quines les mancades de valor informatiu.

10. Evitar qualsevol relació de causa-efecte entre els fets i la procedència de les persones implicades, la seva situació sociocultural i/o les circumstàncies personals. És contraproductiu esbiaixar la incidència dels casos de violència masclista cap a grups socials concrets, orígens culturals i circumstàncies determinades, ja que es tracta d'un fenomen universal i estructural.

11. Contextualitzar la informació.

És recomanable explicar els antecedents i els processos seguits per la persona agredida que siguin pertinents (denúncia, ordre d'allunyament, etc.) abans d'arribar a la situació actual. Cal oferir dades i aquells elements de contextualització que permetin entendre el problema i ajudin a reflexionar.

12. Cal garantir el seguiment informatiu dels casos. S'ha d'informar de la seva resolució i, si s'escau, de la recuperació de les persones agredides.

Per tal d'evitar una nova victimització i/o culpabilització de les dones agredides i facilitar-ne la rehabilitació o la recuperació, és convenient fer un seguiment dels casos tractats i donar rellevància a les informacions relacionades amb la superació de situacions de violència masclista. D'aquesta manera es pot donar una visió integral del fenomen i de la capacitat de les dones de sortir-se'n, més enllà de les agressions. Alhora que s'informa sobre situacions de violència masclista, convé difondre informes, balanços periòdics i estadístiques, així com fer visible la xarxa de recursos i de serveis específics destinats a les dones en situació de violència masclista, en especial el telèfon 900 900 120, d'atenció a les dones en situació de violència masclista.

13. Convé informar i mostrar que l'acte violent té conseqüències negatives per als agressors i fer-ne visibles, així mateix, les manifestacions de rebuig social que es produeixin.

14. Rectificar de manera immediata qualsevol informació errònia que s'hagi pogut difondre sobre un cas.

En cas d'error o d'equivocació en una informació d'aquestes característiques, el mitjà hauria de rectificar-lo amb la màxima celeritat i donant-li la màxima importància per evitar més pressió psicològica sobre les persones afectades.

15. Fomentar la formació dels i de les professionals de la comunicació. Les empreses de mitjans de comunicació, en funció de la seva dimensió i possibilitats, han d'afavorir i incentivar la formació d'aquelles persones que han d'abordar continguts relacionats amb la violència masclista. Pel que fa a la professió, convé exercir la tasca periodística des de la responsabilitat personal i respectant els codis ètics i deontològics.